

SUOMEN
TEOSOFISEN SEURAN
KOLMAS VUOSIKOKOUS

HELLUNTAIPYHINÄ
TOUKOKUUN 15—16 P:NÄ 1910

HELSINGISSÄ 1910

Suomen Teosofisen Seuran

KOLMAS VUOSIKOKOUS

Helsingissä, helluntaipyhinä toukokuun 15 ja 16 p:nä 1910.

VIRALLINEN KOKOUS.

15 p:nä klo 9—2 päivällä ja 4—6 i. p.

Avaus. Kokous pidettiin polyteknikkojen talossa, Antink. 49. Kokouksen avasi ylisihteeri Pekka Ervast seuraavalla tervehdyksellä:

Kesän hymyillessä ulkona luonnossa tunnemme hengen läsnäolon. Olkoon se henki, rakkauden ja totuuden henki, läsnä myös meidän sydämessämme.

Bhagavad Giitaan III luvun 21 värsyssä sanotaan:

„Mitä tahansa suuri mies tekee, sitä myös toiset tekevät. Esi-merkkiä, jonka hän antaa, seuraa kansa.“

Ja viidessä edellisessä värsyssä perustellaan tämän 21 värsyn sisällystä. Ne kuuluvat:

„Se joka ei maan päällä seuraa kehityksen pyörää vaan elää synneissä ja iloitsee aistimista, hän — oi Prithaan poika! — elää turhaan.

Mutta se ihminen, joka iloitsee Itsestä ja on Itseen tyytyväinen, hänellä tosiaan ei ole mitään tekemistä.

Hänellä ei ole mitään halua tämän maailman asioihin, ei siihen mitä täällä tehdään eikä siihen mitä ei tehdä, eikä mikään hänen tavottamansa päämäärä riipu mistään olennoista.

Hän on kiintymyksestä vapaa ja yhtämittaa hän suorittaa sitä tekoa, joka on hänen velvollisuutensa, sillä kun ihminen kiintymyksettä tekee mitä hänen tulee tehdä, silloin hän totisesti saavuttaa Korkeimman.

Dshanaka ja muut tosiaan saavuttivat täydellisyuden tekojen kautta ja sentähden sinunkin pitää toimia pitäen silmällä joukkojen parasta.“

Ja 15 värsy selvittää kaiken:

„Tiedä, että Jumalasta kasvaa toiminta ja Jumala, Brahmaa, tulee Häviämättömästi. Sentähden Ikuinen, Kaikkiläpäisevä on aina läsnä uhrauksessa.“

(Nämä säkeet lausuttiin ensin ikivanhalla juhlallisella sanskritin kielellä, ennenkuin ne käännettiin suomeksi ja ruotsiksi. Sitten jatkoi puhuja):

Nämä lauseet sopivat mielestäni Teosofisen Seuran tunnuslauseiksi. Sillä mitävarten on Teosofinen Seura olemassa? Se on olemassa toimintaa varten. Toiminta on syntyisin Jumaluudesta, sillä koko elämä on toimintaa. Siis meidän Teosofinen Seuramme on myös toimintaa ja on oleva senlaatuista toimintaa, että siinä ajattelemme maailman parasta, kaikkein parasta. Me, niinkuin värsyissä sanotaan, koetamme näyttää maailmalle esimerkkiä, mitenkä ihmiset voivat olla eri mieltä kaikenlaisissa asioissa, ei ainoastaan maallisissa vaan myös henkisissä ja — lisätäkäämme — ei ainoastaan henkisissä vaan myös maallisissa, ja kuitenkin elää sopusoinnussa, veljellisessä rakkaudessa ja ystävyyydessä. Meidän tulee toimia niin, että aina näemme tämän päämäärän silmäimme edessä ja ystävinä, veljinä olemme kukin vapaasti oma itsemme, sanomme vapaasti julki oman mielipiteemme ja samalla kaikki kunnoitamme ja rakastamme toisiamme.

Julistan siis Suomen Teosofisen Seuran kolmannen vuosikokouksen avatuksi ja rukoilen, ja te kaikki rukoillette sydämes-tänne, että Mestarin käsi lepäisi päällämme, että Mestarin voima olisi mukana sydämissämme.“

Senjälkeen toimitettiin yleinen *nimihuuto* siten, että erikseen laskettiin, kuinka monta oli läsnä kustakin looshista, ja sitten luettiin irtojäsenet nimeltään. Läsnä oli

Helsingin Kalevalasta 50
 „ Vågenista 12

Helsingin Mounasta	4
„ Atrasta	1
Turun Aurasta	4
„ Aurorasta	4
Viipurin Sammosta	2
Oulunkylän Kalervosta	7
Joensuun Valontaimesta	2
Mikkelin Otavasta	2
Tampereen Valonheittäjästä	4
Lahden Majakasta	4
Kotkan Väinölästä	4
Kurikan Etsijästä	2
Irtojäseniä	29

yhteensä 131. Maaseudulta oli saapunut lähes 50 jäsentä.

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin yksimielisesti herra A. Aaltonen ja sihteeriksi allekirjottanut. Lausuntoja tulkitsemaan ruotsiksi kokouksen ajalla valittiin neiti A. Erikson. Pöytäkirjan tarkastajiksi valittiin herra Juho Simpanen ja neiti A. Alander.

Tervehdyksiä. „Valon Taimi“ Joensuusta oli lähettänyt näin kuuluvan sähkösanoman: „Totuutta palvoen aattemme voittaa“.
„Valoa Kohti“ Iisalmelta lähetti: „Vuodattakoon veljeyshenki siunausta työllemme“.

Nokian „Sarastus“ oli kirjeessä lähettänyt lämpimän tervehdyksen kokoukselle sekä toivomuksen, että entinen ylisihteerini valittaisiin uudelleen. Samanlaisen tervehdyksen toi rouva A. Gustavson julki Turun Aurora-looshin puolesta.

Senjälkeen ylisihteerini luki *vuosikertomuksen* suomeksi ja osittain ruotsiksi. Kertomuksen johdosta tuli puheeksi Teosofisen Kirjakaupan ja Kustannusliikkeen nykyinen tila ja johto. Puheenjohtaja ehdotti, että kokous antaisi luottamuslauseensa liikkeen hoitajalle sekä hyväksyisi liikkeen nykyisen johdon.

Heiskanen ja *Turunen* kannattivat täydellisen hyväksymisen lausumista. Sanoivat, että Kustannusliike oli nykyisessä johdossa menestynyt yli kaikkien toivomuksien.

Neiti *Sohlström* huomautti, ettei kokouksella ole minkäänlaista määräämisvaltaa liikkeen suhteen.

Herra *Backman* arveli, että Teosofisella Seuralla on suuri harastus tähän liikkeeseen, joka vie teosofiset aatteet ulos maailmaan.

Kokous yhtyen puheenjohtajan ehdotukseen lausui kiitollisuutensa ja myötätuntonsa Kustannusliikkeen johtajalle ja kaikille, jotka häntä ovat avustaneet liikkeen hoidossa.

Vuosikokouksen kutsunnassa oleva tilikertomus ei antanut aihetta mihinkään keskusteluun vaan myönnettiin yksimielisesti rahastonhoitajalle ja hallinnolle täysi tilinvapaus.

Ylishteeri luki näin kuuluvan *tulo- ja menoarvion*:

T. S. kulunkiarvio v:lle 1910.

Tuloja:

Saldo v:lta 1909	590: 68
Sisäänk. ja vuosim.	1,200: —
Luennot ja juhlat	1,500: —
	3,290: 68

Menoja:

Intiaan	450: —
E. Liitolle.	354: —
Vuokriin	300: —
Luennot	1,000: —
Kustannuksia (ilmoituks., vuosikert., postiin y. m.)	900: —
	2,904: —
Jäännös	386: 68
	3,290: 68

Tämä arvio hyväksyttiin sinänsä.

Päätettiin sitten toimittaa *virkaileijoiden vaali*.

Herra *Brander* pyysi, että ylishteerin vaali niinkuin edellisenäkin vuonna toimitettaisiin suljetuilla lipuilla. Ehdotusta kannatti t:ri *Runeberg*, joka arveli, että kysymys on periaatteellinen kysymys: omasta puolestaan aikoi äänestää poistuvaa ylishteeriä, vaan kuitenkin olisi noudatettava sääntöjä ja jätettävä kaikki tunteellisuus huomioonottamatta. Tampereen, Mikkelin ja Turun looshien edustajat ilmottivat, että heidän yhdistyksensä olivat päättäneet kannattaa entistä ylishteeriä.

Koska lippuäänestystä oli vaadittu, toimitettiin se ja siinä annettiin entiselle ylishteerille Pekka Ervastille 119 ääntä. Kamreeri Hellner sai 3 ääntä, t:ri Selander 2 ääntä ja herra Leino yhden äänen. Kaksi tyhjää lippua jätettiin.

Herra *Turja* lausui paheksumisensa varsinkin sen johdosta, että oli käytetty tyhjiä lippuja.

Ylisihteeri kiitti hänelle osotetusta luottamuksesta ja toivoi, että vastedes tehtäisiin joku ehdotus, miten vuosikokouksen virallinen puoli voitaisiin lyhyemmin toimittaa.

Ylisihteeri ehdotti, että vanha hallinto valittaisiin uudelleen paitsi neiti Signe af Hällströmiä, joka oli pyytänyt vapautusta rahastonhoitajan toimesta. Herra *Backman* ehdotti poistuvan sijaan t:ri Selanderia.

Rouva *Selander* sanoi miehensä olevan ulkomailla ja siis olevan epä tietoista, ottaisiko hän toimen vastaan.

Herra *Kotkamaa* ehdotti, että hallintoon valittaisiin myös joku jäsen teosofisesta laulukööristä valvomaan kööriin etuja.

Päätettiin valita uudelleen entiset hallinnon jäsenet, rouva Ida af Hällström, herrat Hellner, Backman, Turja ja Aaltonen sekä neiti Signe af Hällströmin sijalle t:ri Selander tai — jos hän kieläytyisi — neiti A. Alander.

Tilintarkastajiksi valittiin neiti A. Sohlström ja herra E. Happonen sekä varajäseniksi neiti A. Erikson ja herra E. Turunen.

Lyhyen väliajan jälkeen alettiin keskustella hallinnon ehdottamista sääntömuutoksista.

Ensin hyväksyttiin keskusteluitta §§ 1 ja 17 hallinnon ehdottamassa lyhennytyssä muodossa niin että kummastakin jätettiin pois ensimmäinen lause, sekä poistettiin §§ 25 ja 40.

Samoin hyväksyttiin §§ 3 ja 4 hallinnon ehdotuksen mukaan, niin että edelliseen pykälään lisättiin sanat „vakaville teosofian harrastajille“ ja jälkimäiseen sanat „Hakemusta tulee seurata yhden jäsenen suositus“.

Hallinto oli sitten ehdottanut, että kullekin seuraan pyrkivälle jätettäisiin vastattavaksi seuraava kysymys: „Miksikä tahdotte liittyä Teosofiseen Seuraan“. Tämän ehdotuksen johdosta oli Vägen-looshi virallisella pöytäkirjanotteella ilmottanut:

„Vägen-looshi yksimielisesti ehdottaa, että tämä kohta poistettaisiin, osaksi sen tarpeettomuuden vuoksi, koska kunkin pyrkijän vaikutin riittävästi selviää vanhasta jäsenpyynnön kaavasta, osaksi sen vuoksi että vakaville seuraan pyrkiville on vastenmielistä yksityiskohtaisesti esittää sieluelämänsä ulkopuoliselle viranomaiselle.“

Ylisihteeri huomautti tämän johdosta, ettei ollut tarkotuskaan ottaa tätä kohtaa itse sääntöihin. Useimmat irtojäseniksi pyrkivät olivat ennenkin omasta aloitteestaan kertoneet, mikä heidät oli johtanut teosofiaa tutkimaan, ja varmaan olisi jokaiselle hyvä tällä tavoin itselleen selvittää omat vaikuttimensa. Kysymykseen voisi vastata aivan lyhyesti ja yksinkertaisesti.

Herra *Backman*, hallinnon jäsen, sanoi jälkepäin, sittekun asia hallinnossa oli hyväksyty, tulleensa toiseen johtopäätökseen.

Piti tarpeettomana tätä ehdotusta, koska korotettu sisäänkirjotusmaksu jo kyllin estäisi kevytmielistä liittymistä Seuraan.

Herra *Hiistvaara* ilmoitti että Ounlukylän looshi oli virallisessa kokouksessaan hyväksynyt hallinnon ehdottamat sääntömuutokset.

Herra *Tukiainen* Joensuun looshin puolesta kannatti tehtyä ehdotusta. Arveli, ettei kysymyskaavan pitäisi olla kellekään esteenä Seuraan liittymiselle. Sitävastoin olisi haitaksi, jos korkea sisäänkirjotusmaksu tulisi estämään jotakuta liittymästä Seuraan. Se joka on kypsytynyt astumaan Seuraan, hän kyllä tietää, mikä hänet on siihen ajanut, ja voi kysymykseen vastata.

Herra *Turunen* myöskin piti kysymystä tarpeellisena, jotta pyrkivä vielä tarkemmin itseksensä selvittäisi ajatuksensa ennenkun hän Seuraan astuu.

Neiti *Sohlström* ja t:ri *Runeberg* vastustivat tarmokkaasti ehdotettua kysymyskaavaa. Arvelivat, ettei Seuran entisillä jäsenillä ole oikeutta ruveta tuomitsemaan uusien jäsenten yksityisiä ja persoonallisia vaikuttimia. T:ri *Runeberg* varsinkin piti kysymystä joko aivan tarpeettomana tai suorastaan loukkaavana. Ei sanonut itse ainakaan Seuraan astuessaan olleensa halukas ilmottamaan, mitkä sisäiset ja ulkonaiset tapahtumat häntä siihen olivat johtaneet.

Herra *Kankkunen* ja rouva *Backman* vastustivat ehdotusta.

Rouva *Gustavson* ilmoitti Aurora-looshin kannattaneen ehdotusta.

Ylisihteeri huomautti ehdotuksen olevan sitä laatua, ettei sitä voi hyväksyä, jollei täysi yksimielisyys ole olemassa. Keskustelussa oli huomattu, etteivät kaikki voi ehdotusta kannattaa. Siis sen täytyy raueta.

Turunen ja *Tukiainen* luopuivat tämän johdosta kannattamasta ehdotusta. Valittivat, että oli ehdotusta pidetty jonkinlaisena tunkeilevaisuutena ja tilaston laatimiseksi aiottuna. Omasta puolestaan olivat ainakin toivoneet siitä olevan *henkistä* hyötyä kaikille Seuraan pyrkiville.

Kysymyskaavan ehdotus raukesi sillensä.

Seurasi sitten § 21, kysymys *jäsenmaksuista*. Sen johdosta lausui

t:ri *Runeberg*: „Viime sunnuntaina keskusteltiin Vägen-looshissa näistä pykälästä ja vaikutteita tehty muodollista sitovaa päätöstä, oli miltei yksimielinen ajatus, että naispuolisia Seuran jäseniä ei olisi verotettava eri tavalla kuin miespuolisia, koska jo Seuran ensimmäisessä ohjelmapykälässä mainitaan, ettei tehdä erotusta sukupuolien välillä“.

Neiti Erikson ja herrat Brander ja Valvanne kannattivat, että maksu olisi sama miehiltä ja naisilta.

Äänestettäessä annettiin hallinnon ehdotuksen puolesta 20 ääntä, t:ri Runebergin ehdotuksen puolesta 15 ääntä, joten siis vuosimaksu tulee olemaan irtojäseniltä 3 mk., muilta 4 mk., naisilta kummassakin tapauksessa 3 mk.

§ 21 toinen kohta hyväksyttiin lisäämällä sanat „muistutuksesta huolimatta“, joten se tuli kuulumaan:

„Vuosimaksu suoritetaan maaliskuun kuluessa. Jäsen, joka ei ennen syyskuun 1 päivää ole muistutuksesta huolimatta vuosimaksuaan suorittanut tai siitä ilmottanut ja lykkäystä tai vapautusta pyytänyt, katsotaan eronneeksi Seurasta.“

Loppumomentit hyväksyttiin ehdotuksen mukaan:

„Paitsi tällä vuosimaksulla saattaa jokainen ottaa osaa Seuran kustannuksiin (painatuksiin, vuokriin, veroihin y. m.) vapaaehtoisilla vuosiaavustuksilla tai tilapäisillä lahjoilla.

Hallinto voi pyynnöstä vapauttaa jäsenen asianomaisista maksuista tai niiden osasta.“

Sitten hyväksyttiin § 22 kuulumaan seuraavasti:

„Irtojäsenet suorittavat maksunsa Seuran taloudenhoitajalle ja looshien jäsenet looshinsa rahastonhoitajalle, jonka tulee Seuran taloudenhoitajalle ennen maaliskuun loppua lähettää jäsenmaksut sekä syyskuun 1 p:nä mahdollisesti suorittamatta jääneet maksut ynnä luettelo kaikista maksaneista jäsenistä osotteineen.“

Pykälään 28 (ennen 29) hyväksyttiin Tukiaisen ehdotuksesta seuraava kohta: „Edellinen kokous päättää kulloinkin, missä ja milloin seuraava pidetään“. Muuten hyväksyttiin pykälä edellisten vuosikokouksien päätöksen mukaan.

Pykälässä 35 (entisessä 36) vaihdettiin sanat „viimeistään helmikuun 15 p:nä“ kuulumaan „kuukautta aikaisemmin“.

Pienemmät hallinnon ehdottamat sanamuutokset hyväksyttiin keskusteluita.

Tehtiin sitten kysymys, milloin ja missä ensi vuosikokous pidetään. Päätettiin pitää pääsiäisenä, koska helluntai tulisi olemaan kesäkuussa. Herra Naukkarinen ehdotti, että kokous pidettäisiin Viipurissa. Kuitenkin, koska Viipurin looshi ei ollut lähettänyt suoranaista pyyntöä, päätettiin vielä ensi kokous pitää Helsingissä.

Otettiin sitten käsiteltäväksi Mouna-looshin tekemät kaksi ehdotusta. Ensimmäisen pohjusti

herra *Brander*: Ehdottaisin, että valittaisiin joku henkilö, joka kävisi Senaatin esittelysihteerin luona pyytämässä häntä ottamaan Teosofisen Seuran hakupaperit esille senaatissa, jotta saataisiin asia ratkaistuksi. Siten seuraisimme venäläisten teosofien esimerkkiä, jotka juuri tällä tavalla ovat saaneet seurallensa vahvistuksen.

Neiti *Erikson* kannatti ehdotusta varsinkin sillä perusteella, että Seura saatuaan asianomaisen vahvistuksen voisi ottaa vastaan lahjoja, testamentteja j. n. e.

Puheenjohtaja ja herra *Backman* huomauttivat, että nykyisissä oloissa on maassamme toistasataa seuraa samassa asemassa kuin Teosofinen Seura. Hakupaperit makaavat senaatissa odottamassa ratkaisua eikä ole toivoakaan, että niiden kohtalo tulisi ratkaistuksi, ennenkuin maassamme syntyy uusi yhdistyslaki.

Puheenjohtajan mielestä olisi viisainta tällä kertaa jättää asia S. T. S. hallinnon huostaan sillä muistutuksella, että hallinto pitää silmänsä auki. Arveli, että toistaiseksi olisi suorastaan häpeällistä kenenkään suomalaisen mennä senaattiin pokkuroimaan tuollaista paperilippua eli lupalausetta. Meillä on perustuslaissamme yhdistymisvapaus, jonka nojalla voimme toimia, ja jos kerran perustuslaki menettäisi voimansa, ei silloin auttaisi mitkään erikoiset lupakirjat.

Asia jätettiin hallinnon huostaan.

Mouna-looshin toinen ehdotus, että ainoastaan vartavasten valittu henkilö eikä kukaan muu edustaisi Suomen Teos. Seuraa Eurooppalaisen Liiton yleisessä kokouksessa, ei antanut aihetta mihinkään keskusteluun, koska asia pidettiin itsestään selvänä.

Virallinen kokous päättyi tähän sunnuntaina klo 5,30 i. p.

Kokouksen puolesta

V. H. Valvanne

pöytäkirjuri.

KOKOUKSEN JUHLAPUOLI.

Sunnuntaina 15 p:nä k:lo 7 kokoontuivat kokouksen osantajat polyteknikkojen saliin yhteiseen illanviettoon. Kun oli tarinoitu ja yhdessä nautittu teetä, lausuvat looshien edustajat muutamia sanoja.

Herra *Troberg*, Turun Aura-looshin puheenjohtaja:

Aura-looshi pyytää lausua kokoontuneille aatetovereille sydämellisen tervehdyksensä. Olkoon näistä yhteisistä kokouksista tuloksena se, että yhä selvemmin opimme ymmärtämään Teosofisen Seuran suurta tehtävää maailmassa ja että opimme elämässä toteuttamaan teosofian opetuksia ja näyttämään, ettei tämä ole vain haaveilua eikä mitään pilventakaista vaan että sen avulla voidaan korjata tietämättömyyden ja itsekkäisyyden tekemät erehdykset ja johtaa kehitys paremmille teille, yhä enemmän ihmiskunnan suurten johtajien toiveiden mukaisesti.

Sitten pyydämme lausua sydämelliset kiitoksemme ylisihteerille hänen uhrautuvasta ja taitavasta toiminnastaan teosofisten aatteiden eteen ja toivomuksemme, että kohtalo kauan antaisi hänen maamme ja kansamme eteen jatkaa tätä siunauksellista työtään. Myös pyydämme lausua sulimmat kiitoksemme T. S. hallinnolle sen hiljaisesta ja näkymättömästä työstä.

Joensuun Valon Taimen puheenjohtaja herra *J. Tukiainen*:

Valon Taimi pyytää kauttani saada lausua veljellisen tervehdyksensä Karjalan perukoilta. Olemme vastaalkajia paikkakunnallamme, toinen ei ole toista etevämpi. Ainoastaan se on merkillie pantava, että looshiimme liittyneet ovat pitäneet silmämääränään, että he looshiin tullessaan ovat veljiä ja ihmisiä eikä enää ylä- tai alaluokkalaisia. Me olemme niinpaljonkuin mahdollista koettaneet toteuttaa veljeysaatetta.

Turun Aurora-looshin puheenjohtaja rouva *Anna Gustavson*:

Aurora pyytää lausua lämpimät kiitoksensa ylisihteerille. Jatkukoon Seuramme työ edelleenkin niinkuin tähän asti. Kun kysyn, mitä on Teosofinen Seura, saan silmäini eteen suuren puun. Kun H. P. B. ja H. S. Olcott perustivat Seuran, laskettiin siemen maahan. Runko, joka nyt pitää seuraa yllä, on Annie Besant. Looshit ovat oksia ja jäsenet lehtiä tässä puussa. Se on puu, joka tarjoo suojaa taivaan linnuille. Teosofisen Seuran tulisi tarjota myötätuntoa ja ymmärtämystä kaikkien uskontokuntien jäsenille. Sen tulisi olla elävänä voimana, josta jokainen saisi sitä apua, mitä hän juuri kaipaa, ja jossa jokainen taas omalla tavallaan pyrkisi muita auttamaan. Toinen tekee ajatuksellaan, mietiskelyllä ja tutkimisella työtä, niin että hän vähitellen hapattaa yksilöisyy-

tensä veljeyden ja totuuden aatteilla, toinen taas alkaa fyysillisellä tasolla harjottaa suvaitsevaisuutta ja veljeyttä ja ulkomaailmassa vaikeuttaa. Mitkä lienevätkin tiet, suvaitsevaisuus ja veljesrakkaus on niinkuin eloneste, joka virtaa T. S. suonissa ja valmistaa hedelmän.

Sen jälkeen puhui tri *Runeberg* Vägen-looshin puolesta: Harvoin me teosofit kaikilta maan ääriä saamme tavata toisemme ja silloin olisi kunkin looshin edustajan lausuttava jotakin, mikä olisi yhdistelmä sen looshin käsityksestä. Minun on vaikeata esittää, mikä olisi Vägenin erikoisominaisuus, mutta tulin ajatelleeksi, että sen nimi on merkitsevää. Vägen (Vaaka) on yksi eläinradan merkki. Sen symboli on vaaka, jonka alla on suora viiva. Tämä symboli mielestäni muistuttaa meille, että punnitsimme kaikkea toimintaamme korkeammalla tasolla, ennenkuin jäljennämme sen alemmalla tasolla. Tämä kokous näyttää minusta täyttäneen mainitun vaatimuksen suuremmissa määrässä kuin mikään muu kokous ja sen johdosta on täällä ollut vähemmän väärinkäsitystä, vähemmän tarpeettomia sanoja. Ja minusta tuntuu, että näin tulee jatkumaan! Suomen Teosofinen Seura tulee aikaansaamaan veljestyksen ei ainoastaan eri yksilöiden välillä vaan myös niiden kahden kansallisuuden välillä, jotka maassamme rinnan asuvat. Tässä meillä epäilemättä on tehtävä täytettävänä ja tuntuu siltä kuin se olisi hyvällä alulla tulemassa toteutetuksi.

Otettiin sitten esille keskustelukysymys: *Mitkä ovat Teosofisen Seuran ja sen jäsenten velvollisuudet teosofista kirjallisuutta kohtaan?*

Tri *W. Angervo* pohjusti kysymyksen henkevällä ja innostuttavalla puheella. Hän tahtoi näyttää, „1:ksi mitä teosofia kirjallisuuden kautta on kullekin teosofille antanut, ja miksi siis teosofisella kirjallisuudella on oikeus vedota meidän velvollisuutemme tuntoon; 2:ksi kun teosofisen kirjallisuuden kautta olemme oppineet tuntemaan elämämme perusytimen — syvän veljeyden, eli kaikkeuden yhteyden — on siitä suoranainen seuraus, että riemuiten astumme uhrautuvaisuuden ja rakkauden kaidalle tielle ja teemme kaiken voitavamme levittääksemme teosofian valon ja lohdutuksen tietoa ympäristöömme niin laajalti kuin mahdollista“. Hän selitti miten velvollisuuden tunne on syntynyt kirjallisuuden levittämiseen. „Kunkin oma jumalallinen minä huutaa sielun tempelissä: mitä on teosofia sinulle antanut, ja onko sinussa herännyt velvollisuuden tunne ja kiitollisuus? . . . Teosofia on meille useimmille ollut janoon nääntyvälle malja. Eikä siinä kyllä: sen viisauden suuri aarre on riittänyt matkalle, jonka pituutta ajatus tuskin

jaksaa määritellä . . . Teosofinen kirjallisuus on se käyttöväline, jolla saamme Mestarien opetuksia fyysillisellä tasolla . . . Teosofi ei voi kysyä: olenko minä veljeni vartija? sillä todelliselle teosofille ovat *veli* ja *minä* toisistaan erottamattomat, kumpikin kiteytyviä samasta suuresta elämästä . . . Eikö hän mielellään jakaisi toisille siitä aarteesta, joka hänen omakseen joutui ja jonka arvo ei antaen vähene? Meillä on siihen aivan suoranainen käsky Natsarealaisen Mestarin suusta: 'Tutkikaat raamatuita, joista luulette iankaikkisen elämän löytävänne', tutkikaa jokaista teosta, josta ihmisen jumaluutta janoava henki voi löytää janonsa tyydyttäjää". Puhuja kertoi omia kokemuksiaan, kuinka hän oli saanut sivistyneen ystävänsä, jonka kirjasto oli täynnä ulkomaalaisia teosofisia kirjoja, myös hankkimaan kaikki suomalaiset kirjat, kannattaakseen kotimaista kustannusliikettä, ja kuinka hän kerran oli tavannut kirjakauppiaan, joka oli „siepannut kirjakopan kainaloonsa ja lähtenyt tallustelemaan kylästä kylään". Alustus päättyi seuraaviin kysymyksiin:

1) Voisiko toteutua toivomus, että jokainen suomalainen Teosofisen Seuran jäsen, tai ainakin jokainen teosofinen koti tilaisi aikakauskirjan „Tietäjä“, sekä liittymällä niin kutsuttuun „ostajien renkaaseen“ uhraisi vuotuisesti jonkun summan jokaisen suomalaisen teosofisen teoksen ostamiseksi.¹⁾

2) Voitaisiko teosofien keskuudessa koota — tai voisiko hallinto myöntää varoja — sopivien teosofisten kirjasten ostamiseen, jaettavaksi ilmaiseksi varattomille seuran ulkopuolella oleville.

3) Voisiko seura kokonaisuudessaan avustaa matkustavaa esitelmänpitäjää, ja sitä paitse palkata erityinen kirjallisuuden myyjä.

Kysymyksestä käytti puheenvuoroa ensimmäiseksi herra *Yrjö Kallinen* Oulusta:

Minä olen tullut seudulta, jossa kirjallisuus on ainoa väline, minkä kautta valo voi levitä. Puhujista meillä ei tule olemaan suurempaa toivoa, sen rakkaampi on meille kirjallisuus. Voitte arvata, kuinka arvokas se meille on. Täällä Helsingissä ollaan välittömässä seurustelussa liikkeen johtajien kanssa, meidän on toista. Joka kerran kun Tietäjän numero rikassisältöisenä saapuu tai kun ilmestyy joku uusi teos, silloin tunnemme syvää kiitollisuutta niitä voimia kohtaan, jotka ovat tämän työn takana. Tämä kiitollisuuden tunne on samalla innostajamme ja syyttäjämme. Tunemme, että meidän entistä enemmän tulisi pyrkiä kirjallisuutta levittämään. Olemmekin omalla paikkakunnalla koettaneet järjestää

¹⁾ „Ostajien renkaan“ merkityksestä ks. Tietäjän n:o III 1910 siv. 128.

kirjanoston käytännölliselle kannalle ja luulen, että sellainen järjestely muuallakin olisi sangen hyödyllinen. Yksi rupeaa välittämään kirjallisuutta ja on kirjeenvaihdossa Kustannusliikkeen kanssa ja jakaa kirjoja tuttavilleen. Täten pysyy innotus vireillä ja kirjat menevät ulos maailmaan. Se on velvollisuutemme ja sen puolesta voimme ilolla toimia.

Heiskanen: Olen erittäin iloinen siitä, että maaseudulla on asiaa näin vakavasti ajateltu kuin arv. alustaja toi esille. On hyvin tärkeitä, että jokainen teosofi hankkii koko suomenkielisen teosofisen kirjallisuuden itselleen, jos suinkin mahdollista, ja jollei ole mahdollista kaikkia itselleen ostaa, niin ainakin olisi useampien yhteisesti hankittava kappale kutakin teosta. On täällä Helsingissäkin ajateltu, mitenkä voitaisiin teosofiasta levittää tietoa kaikille paikkakunnille, ja on ajateltu lahjottaa kirjoja lainakirjastoihin. Emmekö yhteisin voimin voisi ruveta kokoomaan varoja, että saataisiin teosofista kirjallisuutta niin paljon kuin mahdollista maaseudulle?

Turunen: Minulle oli tämä henkevä alustus suoranainen yllätys. Se selvitti monta asiaa, joihin en ennen ole tullut kiinnittäneeksi huomiota. Kun meillä täällä Helsingissä on niin paljon kuultavaa, emme tule aina muistaneeksi, että olemme velvolliset muille jakamaan, mitä itse olemme saaneet.

Räsänen: Henkilökohtainen, epämääräinen harrastus ei tuota tyydyttäviä tuloksia. Siksi olisi kunkin maaseudun looshin velvollisuus järjestelmällisesti levittää kirjallisuutta myymällä mahdollisimman halvalla, antamalla lainaksi j. n. e. Ilmaista jakamista kelle tahansa en pidä suotavana.

Vesenterä: Pitäisi muodostaa lukurenkaita, missä ei ole muuten tilaisuus hankkia tarpeeksi kirjoja.

Manninen: Ei olisi ostettava ainoastaan uusia kirjoja vaan myös aikaisemmin ilmestyneitä. Siten kustannusliikekin pääsee entisistä varastoistaan ja voi kustantaa uusia kirjoja.

Troberg: Mielestäni olisi kirjallisuudesta enemmän ilmoitettava. Tämän voisivat paikallisyhdistykset ottaa tehtäväkseen. Siten leviäisi tieto teosofisen kirjallisuuden olemassaolosta.

Kankkunen: Ei riitä paljas kaupanteko. Ajatuskyvyssä piilee sellainen salainen voima, johon perustuu koko olemassaolo. Jos jokainen koetamme tehdä ajatuksellamme työtä, tulee tämä ehdottomasti kerran tuottamaan näkyviä tuloksia.

Hiisiwaara: Ei tarvitse pitkällekkään tunkeutua teosofisen liikkeen henkeen, ennenkuin huomaa, että tämän liikkeen takana on sellaisia, jotka vain odottavat saadakseen tulla meidän luoksemme ja meitä opastaa. Mutta käyttövälineemme eivät vielä ole tottuneet ottamaan vastaan opetusta muulla tavoin kuin kirjallisuuden

avulla. Vasta silloin kun kirjallisuus on meitä kasvattanut, voimme pelkällä läsnäolollamme levittää teosofista harrastusta. Ehdotan, että kaikkiin loosheihin hankittaisiin säästölaatikko, johon kertyneillä varoilla voidaan ostaa kirjoja vähävaraisillekin.

Kotkamaa: Tänä päivänä saimme vuosikertomuksesta kuulla, kuinka kustannusliike on hyvin menestynyt. Ei siis ole hätäilemistä sen takia. Annetaan asian mennä edelleen niinkuin se on tähänkin asti mennyt. Jollen minä pidä jostakin kirjasta, on väärin ajatella, että minun välttämättä pitäisi se ostaa.

T:ri Runeberg: Paras reklaami kirjoille on elävä esimerkki. Teosofien olisi koetettava elää oppiensa mukaan.

Keskustelu päättyi puheenjohtajan ehdotuksesta tähän. Alustuksen ponnet hyväksyttiin ja pidettiin keskustelu niiden täydennyksenä.

Rouva *Tyyne Vuorenjuuri* lausui tämän jälkeen runon: *Laulajan rukous.*

Teosofinen laulukunta lauloi *Keinutan kaikua* y. m. lauluja.

Neiti *Olga von Freyman* esitti pianolla soittoa.

Illanvietto päättyi kello 10:n tienoissa.

TOINEN KOKOUSPÄIVÄ.

Yleinen juhla 16 p:nä k:lo 11—1.

Toisena helluntaipäivänä pidettiin k:lo 11—1 yleinen juhla samassa huoneustossa. Juhla alkoi herra A. Aaltosen tervehdyspuheella. Hän muistutti, kuinka ihmiset kaikkialla maailmassa taistelevat toisiansa vastaan, ja lausui kaikille läsnäolijoille ja erittäinkin maaseudun edustajille evästyksenä toivomuksen, että teosofinen liike yhdistäisi ihmiset ja opettaisi heitä kaikkia toimimaan epäitsekkäästi totuuden ja sopusoinnun puolesta.

Tämän jälkeen esitettiin melodraama „Rakkaudelle“, sanat kirj. Pekka Ervast, sävelt. Oskar Merikanto. Säveltäjä suoritti itse soiton ja rouva Tyyne Vuorenjuuri lausui sanat. Jännityksellä kuunteli kokous sävellystä, joka ensi kerran esitettiin julkisesti.

Tämän jälkeen t:ri Runeberg piti puheen, joka toivottavasti tulee myöhemmin julkaistavaksi painettuna. Hän kertoi „rosenkreutsiläisistä“, salaisen tiedon oppilaista, joiden tunnusmerkkinä on *ruusu-risti*. Tämä symboli on ikuinen ja yleismaailmallinen. Se merkitsee lyhyesti sanoen sitä suurta hengen salaisuutta, kuinka aineellisuuden kärsimykset ja ristiriidat, joita risti edustaa, ovat muutettavat onnen ja rakkauden ruusuksi. Viisauden Mestarit,

todellisen „ruusuristin veljeskunnan“ jäsenet, odottavat ja ovat aina valmiita auttamaan jokaista, joka vilpittömästi pyrkii salatur viisauden tietoon. Toistamalla kohtia Zanonista y. m. hän osotti, etteivät Mestarit tahdo eivätkä voi olemassaolostaan antaa vakuutuksia pilkkaajille ja epäuskoisille vaan ainoastaan viisauden vilpittömille etsijöille.

Esitelmän jälkeen laului teosofinen laulukunta muutamia lauluja. Väliajan jälkeen esitti neiti E. Relander soololaulua, jonka jälkeen puhui ylisihteeri, Pekka Ervast. Ottaen aiheekseen äskeisen laulun sanat: „Mitä kyynelissä kylvetään, se riemulla niitetään“, hän puhui seuraavaan tapaan:

Tämä lause sisältää syvimmältä sen ajatuksen, että kerran tämän saman maan päällä saamme niittää tulokset kaikesta työstämme. Kerran on maa oleva paratiisi ja nyt jo yksityinen ihminen voi sen muodostaa paratiisiksi itselleen ja niille, joita hän rakastaa. Niiltä, jotka ovat tunteuneet teosofian henkeen, poistuvat kärsimykset, heidän sydämensä täyttyy rauhalla, joka käy yli ymmärryksen. Keskellä kaikkia kärsimyksiä, sairautta, onnettomuutta, he iloitsevat siitä, että ovat olemassa, että ovat ihmisiä, Jumalan poikia ja tyttäriä. Tähän mielentilaan voivat kaikki tulla, joille uskonto muuttuu elämäksi ja elämä uskonnoksi.

Ihmiset jakautuvat kolmeen ryhmään: järjen, tunteen ja tahdon seuraajiin. Kullakin tiellä on mahdollista päästä Jumalan yhteyteen. Järkevän ihmisen ei tarvitse pakottaa itseään mihinkään uskomaan, vaan jos hän totisesti etsii ilman mitään rajotuksia, niin hän myös löytää. Tahdon ihmiset taas voivat löytää onnen lähteen käytännöllisessä työssä ja toiminnassa siten, että koettavat toteuttaa puhtaita, epätietoisuutta tarkoituksia. Tunteen ihmiset taas puhdistuvat ja pääsevät syntisyyden tunnosta siten, että he oppivat muita rakastamaan ja lakkaavat ajattelemasta omaa itseään. Siten kaikilla teillä ihminen voi kohota Jumalaa, täydellisyyttä kohti.“

Juhla päättyi teosofisen lauluköörin lauluun.

ILLANVIETTO SEURASAARESSA.

Saman päivän iltana klo 5 alettiin eri ryhmissä kokoontua Seurasaaressa, jossa valokuvattiin kokouksen osanottajat ja myös „lootuslapset“ opettajansa kanssa. Saarella tarinoitiin eri ryhmissä, nautittiin virvokkeita ja vasta lopuksi kokoonnuttiin yhteen ja kuunneltiin herra J. Simpasen alustusta keskustelukysoykseen: „Millä tavalla voi Seuran jäsen parhaiten palvella teosofiaa?“ Alustaja lausui m. m.:

„Tähän kysymykseen löytyy mielestäni vain yksi vastaus, ja se on: käytännöllisessä, jokapäiväisessä elämässä toteuttaa T. S:n kolme toimintaohjetta. — Kun ihminen kehityksessään vielä on

lapsen kannalta, odottaa hän kaikkea ympäriltään, ulkopuoleltaan. Silloin hän myös uskoo auktoriteteihin, kun ei itse tahdo tehdä ajatuksellaan työtä. Vasta silloin kun kaikki ympäröivä alkaa hänestä tuntua valheelliselta, herää hänelle kysymys: mitä tämä elämä oikeastaan on? Ja silloin Aikain Viisaus tulee hänen eteensä ja sanoo: „opi näkemään totuus, joka on sisässasi! Ei kukaan muu voi sinua loasta nostaa, jollet itse tahdo nousta. Toiset voivat ainoastaan näyttää tietä, mutta itsesi on joka ainoa askel astuttava“. Teosofia ottaa „kainalosauvat“ pois ja velvottaa yksilön kulkemaan omin jaloin. Silloin ihminen alkaa *kasvattaa itseään*. Ja alemmassa minästään hän löytää vastustajansa eikä enää etsi niitä ulkopuoleltaan. Miten hän voi voitolle päästä? Rakkauden avulla, siten että hän oppii rakastamaan. Silloin myöskin hän kaikkialle ympärilleen alkaa koko olemuksellaan sädehtiä rakastavia värähtelyjä. Siis on mielestäni T. S. jäsenten suurin ja tärkein tehtävä:

Muodostaa oma alempi käyttövälineensä alituisella puhdistamisella ja valvomisella sellaiseksi että jumalallinen viisaus ja totuuden näkemyksen valo pääsisi esteettä valumaan ulos rakkauden muodossa kaikkea olevaista kohtaan, sekä tavotella sovintoa ja sointua itsekunkin ihmisen ja Jumalan välillä. Ja siihen tarjoovat teosofiset opit oivallista johtoa sekä Teosofinen Seura oivallisen harjoituskentän.

Herra A. Aaltonen y. m. kiittivät alustajaa hänen lämpimästä ja sisältörikkaasta alustuksestaan ja pidettiin se sinänsä riittävänä vastauksena kysymykseen.

Toista keskustelukysymystä, jonka olisi pitänyt kosketella T. S. ensimmäistä ohjelmakäytäntää, ei otettu keskusteltavaksi, koska ilta jo oli pitkälle kulunut ja kolea kosteus laskeutui yli maan. Ylisihteeri vain juhlan loppuksi lausui muutamia hyvästijätön sanoja:

Rakkaat ystävät! Olemme nyt viettäneet Suomen T. S. kolmannen vuosikokouksen ja voimme tuntea kiittollisuutta siitä, että olemme saaneet nähdä tämänlaisia tuloksia työstä. Nyt kun kukin lähdemme kotiimme nauttimaan kesän levosta, niin otamme jotakin muistoa mukaamme tästä juhlasta. Ottakaamme muisto siitä, kuinka me tosiaan olemme vuosi vuodelta oppineet hieman enemmän veljeyttä, niinkuin t:ri Runeberg aivan oikein huomautti.

Aamupäivän juhlatilaisuudessa luulen, että olimme tilaisuudessa tekemään toisenkin havainnon. Kun siellä kuuntelimme soittoa, esim. tuota merkillistä Wennerbergin psalmia „Jotka kyynelissä kylvävät“ j. n. e., saatoimme varmaan tuntea sellaista nostavaa tunnetta, jota luullakseni harvoin saapi tuntea ulkona maailmassa. Paljonhan monenlaisia konsertteja pidetään, mutta ne eivät tule aivan samanlaisiksi värähtelyiltään näkymättömässä maailmassa kuin

teosofiset esitykset. Tässä näet esiintyjät ovat teosofisen hengen täyttämiä ja panevat korkeampia astralisia värähtelyjä liikkeelle, vuodattaessaan sielunsa ulos säveliin. Tämä havainto antoi meille aavistuksen, mitenkä tulevaisuudessa tulee olemaan vielä tuhatkertaa mahtavampaa, kun oikein osataan tätä puolta toteuttaa.

Tällaiset soitto-esitykset muistuttavat mieleen niitä esoterisia ja maagillisia kokouksia, joita oli vanhalla Atlantis-mantereella. Siellä maagikot ja oppilaat kokoontuivat yhteen ja lauloivat mantroja. Ihmisissä oli ainoastaan astraliruumis elävä ja sentähden he olivat selvänäköisiä, mutta alempi Manas vaikutti vain heikosti. Tunteissaan he olivat paljon voimakkaampia, lähempänä luontoa kuin me. Kun he pitivät esoterisia kokouksia, eivät he voineet mitenkään vedota järkeen vaan ainoastaan astralisiin tunteisiin. Vihityt panivat sanojen ja äänien avulla liikkeelle korkeammanlaatuista astralisia värähtelyjä, jotka suorastaan ja välittömästi vaikuttivat läsnäolijoiden astraliruumiiseen eli tunteisiin.

Nyt on asianlaita toinen. Nyt ei voi eikä saa vaikuttaa yksinomaan astralisiin tunteisiin. Käytetään kyllä vieläkin apuna tällaista magiaa, mutta sitä ei pidetä aivan puhtaana, ei aivan valkoisena, sillä tässä viidennessä rodussa ovat ehdot muuttuneet. Nyt ei ole enää kysymys ainoastaan astraliruumiin puhdistuksesta ja herättämisestä vaan myös ymmärryksen, järjen kehittämisestä. Sentähden nyt sellaisissa salatieteellisissä kokouksissa, joissa koetaan saada aikaan jotakin korkeampaa, nostaa ihmisten sieluja, täytyy myös olla järjen puoli täysin edustettuna, jotta ne sisältäisivät todella valkoista magiaa. On tärkeätä, että nyt opimme ymmärtämään eikä ainoastaan tuntemaan. Meidän alempi Manaksemme on kyllä kehittynyt varovaiseksi, epäileväksi, tutkivaksi ja tarkkaavaiseksi. Mutta tärkeätä olisi nyt, että siinä kehittyisi korkeampi puoli, joka ei ole arvosteleva vaan on ymmärtävä. Sentähden on aina tällaisissa salatieteellisissä kokouksissa oleva mukana jotakin, joka herättää ymmärrystä, antaa ravintoa suorastaan järjelle. Ja samalla kuin se herättää ihmisen sisäistä itsenäistä älyä, samalla se myös tunteiden avulla saattaa häntä ymmärtämään toisia, sillä keskinäinen ymmärrys on se tärkeä ominaisuus, mikä vaaditaan nykyaikana. Meidän täytyy kehittää omaa järkeämme niin teräväksi ja monipuoliseksi kuin mahdollista, meidän täytyy oppia itsenäisiksi, tulla täydellisesti omaksi itseksemme, mutta samalla oppia toisiamme ymmärtämään. Ja me huomaamme, että T. S. on aivan sitä varten perustettu. Mestarit ovat sen perustaneet siinä tarkoituksessa että sen kautta opittaisiin suvaitsevaisuutta, toisten ymmärtämistä. Se ei ole oleva sellaista suvaitsevaisuutta, ettemme välitä toisistamme vaan annamme kunkin mennä omia teitänsä, vaikka hän menisi suoraa päätä turmioon. Se on oleva sellaista

rakkautta uhkuvaa suvaitsevaisuutta, joka on valmis toista auttamaan eteenpäin puhdistuksen tiellä, mutta kuitenkin ymmärtää, että jokaisen ihmisen, jos hän kerran tahtoo tulla Mestariksi, on kuljettava omaa uraansa ja kuljettava loppuun se tie, joka on hänen omassa sisässään.

Siis T. S. kasvattaa meitä tässä ymmärryksessä. Se on Seuramme tarkoitus. Tämän voimme ottaa mukaamme opetuksesi tästäkin vuosikokouksesta. Näyttäkööt seuraavat kokoukset, että olemme tässä vielä enemmän edistyneet, että kokoukseen tullessamme me suorastaan uhkumme tahtoa olla niin ymmärtäväisiä, veljellisiä, suvaitsevaisia kuin mahdollista. Kun oikein sisässämme tätä tunnemme, silloin myös kokous käy niin kauniisti, veljellisesti ja hienosti. Siinä suhteessa meidän teosofien pitäisi näyttää esimerkkiä. Jospa mekin täällä Helsingissä, kun pyydämme maaseudun jäseniä tänne tulemaan, voisimme näyttää, että me täällä olemme jotakin itseemme imeneet ja voineet jonkun verran toteuttaa sitä henkistä elämää, jota me kaikki tavoitamme. Toivoisin, että maaseutulaiset jo tästäkin kokouksesta ovat voineet sitä huomata, tai että he ainakin ovat huomanneet, kuinka vaikeata on kulkea teosofista tietä eteenpäin, olla oma itsensä ja samalla äärettömän suvaitsevainen ja rakastavainen. Jos ihmisen pyrkimys on olla rehellinen, niin hän siinä edistyy. Älkäämme lähtekö täältä sillä mielellä, että olemme suorittaneet jonkun hyvän työn ja että nyt voimme levätä sen varassa, vaan nähkäämme, että olemme niin kovin vähäsen vielä saaneet aikaan; me olemme vielä niin epätäydellisiä, niin puutteellisia, mutta toivokaamme, että vastedes enemmän voisimme toteuttaa. Näyttäkäämme maailmalle, että me emme mene taaksepäin, emmekä seiso paikallamme, vaan että nopein askelin menemme eteenpäin.

Tähän loppui Suomen Teosofisen Seuran kolmas vuosikokous. Osanottajat lähtivät kotiinsa, mikä höyryvenheellä, mikä maitse kävelen.

Kokouksen puolesta

V. H. Valvanne.

Vuosikokouksen pöytäkirjan ja ylläolevan selonteon olemme tarkastaneet ja hyväksyneet.

Alida Alander.

Juho Simpanen.

YLISIHTTEERIN VUOSIKERTOMUS.

Kolmas työvuotemme on päättynyt. Suomen Teosofiselta Seuralta on vuosi kulunut rauhallisesti ja ilman suuria ulkonaista tapahtumia, vaikkei kuitenkaan toimettomasti. Kaksi ulkonaista toivomusta jäi toteutumatta: presidenttimme, Mrs. Annie Besantin käynti keväällä ja t:ri Rudolf Steinerin käynti Helsingissä syksyllä. Toivokaamme, että nämä suunnitelmat eivät silti olisi kokonaan rauenneet tyhjiin vaan että saisimme lausua t:ri Steinerin tervetulleeksi luoksemme ensi vuonna ja että lähimmässä tulevaisuudessa myöskin saisimme persoonallisesti ilmaista rakkautemme ja kunnioituksemme teosofian esitaistelijalle, Annie Besantille. Mutta jos emme ota lukuun näitä pettymyksiä, voimme hyvällä syyllä iloita siitä, että työ Seurassamme muutoin on virkeästi ja tasaisesti edistynyt.

31 p:nä jouluk. 1908 oli loosheja Seurassa 13 ja jäseniä yhteensä 438. Vuotta myöhemmin eli 31 p:nä jouluk. 1909 voitiin laskea 16 looshia ja yhteensä 509 jäsentä. 3 uutta looshia oli siis vuoden varrella syntynyt, nim.: Vipunen Kuopiossa, Otava n:o 1 Mikkelissä ja Mouna Helsingissä. Koko jäsenluvusta oli 374 looskien jäseniä, 135 irtojäseniä. Miehisii jäseniä oli 314, naispuolisia 195. Jäsenlukuunsa nähden on siis osastomme edelleenkin suhteellisesti ensimmäisiä Teosofisessa Seurassa.

Looskien työ on jatkunut kuten edelleen, ja näyttää useissa seuduin vilkastuneen. On todellakin ilahuttavaa nähdä, kuinka monta innokasta työntekijää on teosofian vainiolla. Tuskin on sitä looshia, jonka jäsenten joukossa ei olisi joku „voimakeskus“; muutamissa loosheissa on useampiakin. Mestari kyllä tietää, miten hän uskotuitaan lähettää ulos maailmaan. Saliittakoon minun mainita muutamia esimerkkejä. Pari vuotta sitten kadotti Oulunkylän looshi kaksi innokasta jäsentä, faktori J. A. Tukiaisen rouvineen, jotka muuttivat asumaan kaukaiseen Karjalaan, Joensuuhun. Kauan eivät nämä olleet paikkakunnallaan asuneet, ennenkuin teosofian ääni pääsi kuuluviin ja tänä päivänä voi Joensuu iloita yhdestä virkeimmästä teosofisesta looshista.

Toinen esimerkki: Kalevala-looshi Helsingissä oli pari vuotta vailla koossapitävää voimaa. Sen jäsenet olivat suomenkielisten teosofien veteraaneja ja olivat keskenään jotakuinkin tasaväkisiä, joten puuttui voimakas käsi, joka olisi työtä johtanut. Silloin viime syksynä hyvät voimat lähettivät Helsinkiin kapellimestari Juhon Leinon, joka minun kehotuksestani heti tarjosi looshiin käytettäväksi väsymättömän intonsa ja tietonsa „steineriläisestä“ teo-

sofiasta. Nähtävästi on Kalevala herra Leinon hartaasta työstä paljon hyötynyt ja se onkin osottanut hänelle kiitollisuuttaan välittämällä hänet puheenjohtajakseen.

Julkiset esitelmät, joita Helsingissä pidetään Seuran nimessä ja joista netto-tulot lankeevat Seuralle, niinkuin tilikertomuksesta näkyy, ovat säännöllisesti jatkuneet joka sunnuntai, kesäkuukausia lukuunottamatta. Suomalaisina puhujina ovat esiintyneet ylisihteeri ja herra Palomaa; keväällä myöskin herra M. Kurikka sekä rouva M. Ramstedt. Ruotsalaisia esitelmia ovat pitäneet ylisihteeri sekä keväällä pari esitelmää insinööri L. Krohn. Näissä esitelmissä on aina ollut runsaasti yleisöä. Vuoden 1909 syksystä alkain on niitä pidetty Olympia-teatterin hienossa ja tilavassa salissa, joka ylisihteerin puhuessa usein on ollut aivan täynnä väkeä. Säännöllisesti ovat myös kevät- ja syyslukukauden kuluessa jatkuneet ylisihteerin n. k. „kysymysillat“ ja näitäkin kohtaan on yleisö osottanut suurta kiintymystä. Syksyllä t:ri E. Selander piti teosofisen luentokurssin Teosofisen Kirjaston huoneessa ja se tarmokas työ, jota hän puolittain hiljaisuudessa tekee, kantaa sitä rikkaampia näkyväisiä hedelmiä. Hänen ansiotaan on epäilemättä, että harastus t:ri Steineriin ja hänen suuntaansa on niin ilahuttavasti kasvanut Helsingin ruotsiapuhuvissa jäsenissä.

Kun teosofisen laulukunnan kunnioitettu johtaja, säveltäjätär Ida Moberg viime syksynä muutti maasta voidakseen pitemmän aikaa harjottaa tutkimuksia ulkomailla, näytti alussa kööriin kohtalo pimeältä. Mutta kapellimestari Leino, jonka jo olen maininnut Kalevala-looshista puhuessani, tuli pelastajaksi. Hänen johdollaan on kööri jatkanut harjoituksiaan ja Helsingissä olemme muutaman kerran olleet tilaisuudessa huomaamaan, että kööri yhä lähenee ihanteellisen laulutaidon päämäärää.

Viime keväällä alotti ylisihteeri ensimmäisen yrityksen teosofian vuodattamiseksi lasten sieluelämään. Noin 15 lasta, iältään 6—13 vuotta, muodosti lootuskoulun ja kokoontui kerran viikossa. Lasten vastaanottaviin mieliin tuntui tämä koulu voimakkaasti vaikuttavan. Syksyllä jatkettiin „koulua“ ja silloin oli lootuslasten luku kasvanut pariin tusinaan. (Viitataan ohimennen siihen, että esimerkkiä on noudatettu Viipurissa, kuten looshin vuosikertomuksesta näkyy).

Seuran vuosikokous pidettiin Helsingissä 25 p:nä maalisk. ja siitä on julkaistu erityinen selonteko. Mainittakoon tässä vain, että vaikka kokous kehotti ylisihteeriä viemään Suomesta tervehdyksen Budapestin kongressille, niin tuli osastoamme edustamaan sanotussa kongressissa t:ri Edv. Selander, joka oli valittu toiseksi vaihto-ehdokkaaksi. Ylisihteeri ei katsonut oikein jaksavansa lähteä

rasittavalle matkalle ja oli hyvin kiitollinen siitä, että t:ri Selander suostui ottamaan vastaan tehtävän.

Suomalaisella äänenkannattajallamme Tietäjällä on viime vuonna ollut 1,300 tilaajaa, joista 150 Amerikasta. Se ilmestyi kaksitoista-numeroisena, sisältäen 404 sivua. Sen taloudellinen puoli oli tyydyttävä. Tietäjän yhteydessä päätettiin tästä vuodesta (1910) lähtien ruveta julkaisemaan H. P. Blavatskyn Salaista Oppia suomen kielellä ja ilmestyy ensimmäinen vuosinide nyt piakkoin. Tätä on pidettävä merkkitapauksena suomalaisen teosofisen kirjallisuuden historiassa.

Teosofinen Kirjakauppa ja Kustannusliike julkaisi vuoden aikana seuraavat kymmenen kirjaa: *Valoa tielle*, kirj. M. C., *Astraalitaso*, kirj. C. W. Leadbeater, *Zanoni*, kirj. E. Bulwer-Lytton, *Kaksi kertomusta*, kirj. Michael Wood, *Uuden ajan aamunkoitteessa*, kirj. Annie Besant ja Pekka Ervast, sekä seuraavat Pekka Ervastin teokset: *Oletko teosofi?*, *Jumalan valtakunnan salaisuudet*, *Veljeys-aate ja pahantekijät*, *Valoa kohti* (kolmas painos), *Mitä on teosofia?* Pikkukirjusen *Mitä on teosofia?* (1,000 kpl.) koko painoksen lahjotti tekijä kustannusliikkeelle.

Sittenkun liike 15 p:nä syyskuuta 1908 siirtyi ylisihteerin käsiin (laillinen vahvistus saatiin maaliskuussa 1909), on sillä ollut ilahuttava menestys. Muutamia tilastollisia numeroita lienee hauska kuulla.

Kustannusliikkeen pääoma oli 31 p:nä elok. 1908 Smk. 14,720: 21. Joulukuun 31 p:nä samana vuonna oli pääoma nousut Smk:aan 15,216: 97. Joulukuun 31 p:nä 1909 oli pääoma Smk. 19,274: 28, joten siis netto-voitto vuodelta oli Smk. 4,057: 31. Rahavaihdos, joka aikaisempina vuosina kustannusliikkeen puolella oli korkeintaan 6,000 mk. vuodelta, nousi v. 1909 Smk:aan 12,461: 61. (Tähän summaan ei ole luettu se kuoletuslaina, jonka liike viime kesänä otti).

Kustannusliikkeen seisovat lainat ovat t. n. Smk. 11,000. Mutta niinkuin nyt on järjestetty, tulevat nämä velat vuosittain vähentymään ainakin 1,200 mk:lla. Jos Karma niin suo, tulee siis kustannusliikkeemme kymmenen vuoden päästä olemaan aivan vapaa veloistaan ja samalla omistamaan melkoisen omaisuuden.

Liikettä johtaa edelleenkin ylisihteerin usean vapaaehtoisen auttajan keralla eikä kukaan ole saanut minkäänlaista palkkaa tai rahallista korvausta. Muutamia pieniä lahjoja, liikkeen kustantamia kirjoja, olen rohjennut antaa ja ottaa.

Koskei siitä mitään päätöstä tehty, ei liikkeen tilejä ole tarkastettu. Mutta jos teillä minua kohtaan on sama luottamus kuin tähänkin asti, tulen parhaani mukaan, hyväntahtoisten henkilöitten avustamana, edelleenkin hoitamaan tätä teosofista työalaa ja teke-

mään kustannusliikkeemme menestyväksi ja kannattavaksi. Pyydän ainoastaan, että minulla edelleenkin on vapaat kädet ja Teidän täysi luottamuksenne. Jos sitävastoin tahtoisitte toisin päättää kirjaliikkeen johdosta ja hoidosta, on se milloin tahansa Teidän määrättävissänne.

Sallikaa minun lopuksi lausua pari sanaa itsestäni. Olen koko viime vuoden aikana tuntenut, etten ole saattanut täyttää kaikkia vaatimuksia, joita olette voineet ylisihteerillenne asettaa. En ole saattanut tehdä ainoatakaan esitelmämatkaa. En ole voinut tehdä mitään looshien hyväksi. En ole edes omassa looshissani kertakaan käynyt. Tämä ei johdu siitä, etten antaisi looshityölle arvoa, vaan ainoastaan siitä, etten voi mihinkään antautua puolittain. Jos teen jotakin työtä, teen sitä kokonansa, koko sielullani. Ja kun näen, että sieluni ei riitä jollekin taholle, pidättäydyn mielummin siitä kokonaan.

Asianlaita on näet tällainen. Olen käsittänyt kolme puolta ulospäisestä teosofisesta työstäni toistaiseksi olevan tärkeintä: Tietäjä y. m. kirjutustyö, julkiset esitelmät Helsingissä ja Teosofinen Kustannusliike. Näihin töihin olen pannut koko sieluni harrastuksen, huomion ja voimat. Ehkä olen valinnassani erehtynyt. Mutta ehkä sekä Tietäjän että esitelmien ja Kustannusliikkeen menestyminen osaksi todistaa, että olen oikein valinnut.

Viime vuosikokouksessa tulin lausuneeksi muutamia sanoja siihen suuntaan, että toivoin Teidän tässä kokouksessa yksimielisesti valitsevan toisen ylisihteerin. Ystäväni, suokaa minulle anteeksi nämä sanat. Varmaan tekin suopeasti otitte ne vastaan, kun ajattelitte, että minä todella sinä keväänä Kustannusliikkeen kaikkien rettelöiden takia olin perin väsynyt ja että juuri vuosikokouksen aikaan olin kutsuttu vastaamaan oikeudessa kunnianloukkauksesta. Siksi te suokaa anteeksi nuo sanat, joilla en tarkottanut, etten aina olisi halvan kykyäni mukaan Seuran käytettävissä.

Sanon siis aivan suoraan ja rehellisesti, että jos arvellette Seuran edelleenkin tarvitsevan niitä vähäisiä palveluksia, joita ylisihteerinä voin tehdä, niin ei Teidän tarvitse antaa viimevuotisten sanojeni olla sitomassa. Olen nyt niinkuin aina valmis tekemään mitä voin teosofian hyväksi.

Jos sitävastoin olisitte saaneet jonkun arvokkaamman — sel-laisia on useita — suostumaan tähän toimeen, niin olkaa vakuuttettuja siitä, että minä ensimmäisenä ilolla tulen hänet lausumaan tervetulleeksi ja tuntemaan kunnianasiaksi luopua paikastani sen hyväksi, jonka me kaikki yhdessä valitsemme.

Aina voimme olla vakuutettuja siitä, että Mestari pitää käntensä päällämme.

Pekka Ervast

Suomen Teosofisen Seuran ylishteeri.

LOOSHIEŒ TOIMINTA VUONNA 1909.

Helsingin teosofinen yhdistys Kalevala. Viime vuosikokouksestaan asti helmik. 8 p. 1909 on Kalevala-yhdistys pitänyt 9 virallista kokousta joka kuukauden ensimmäisenä arkimaanantaina paitsi kesäkuukausina.

Kun aikaa on virallisilta asioilta jäänyt, on kuukausikokouksissa keskusteltu aatteellisista, suurta elämänskysymystä koskevista asioista. On luettu kappaleita teosofisista kirjoista, kuten Bhagavad Giitaasta ja Ihminen ja hänen ruumiinsa-teoksesta ja keskusteltu luetun johdosta. Toisinaan on käytetty vapaata keskustelua kysymyksistä, joita jäsenet ovat tehneet.

Ainakin yhdessä kokouksessa on toht. Selander pitänyt lyhyen esitelmän.

Herra J. Leino on lukenut yhdistyksen kokouksia varten suomentamiaan otteita Saksan T. S. ylishteerin Rudolf Steinerin syvällisistä kirjoituksista. Luetun johdosta on osaksi keskusteltu, osaksi, kun se on ollut tavattoman syvällistä ja yhdistyksen jäsenille miltei „tuntematonta maaperää“, painettu se mieliin hiljaisella hartaudella.

Käsinkirjotettu, Tuike-niminen kuukausilehti, jonka ensimmäinen numero ilmestyi muistaakseni viime vuoden tammikuussa, lakasi jo ilmestymästä maaliskuun numerolla. Syynä oli se seikka, ettei lehteen tullut riittävää määrää kirjoituksia toimituksen ulkopuolelta. Kun lehti oli aiottu Kalevalan äänenkannattajaksi ja sen sisällyksen hankkiminen yksinomaan tarkotettu heidän huolekseen, ei päätoimittajan sopinut täyttää Tuiketta omilla kyhäyksillään, koska ei moinen toimenpide olisi vastannut lehden tarkotusta.

Yhtä pitkäikäinen kuin Tuike-lehti oli se teosofinen puhujaseura, mikä allekirjottaneen ehdotuksesta perustettiin samoihin aikoihin, ja mikä jonkun ajan kokoontui neiti Grönbergin asunnossa joka lauantai-iltana.

Kalevala-yhdistyksen vuositoiminta todistaa, ottaen huomioon nämä kaksi toistaiseksi myttyyn mennyttä hyvää yritystäkin, elonhalua ja virkeyttä teosofian suuressa herätystyössä.

Helsingissä, huhtikuun 4 p. 1910. Veikko Palomaa, yhdistyksen pöytäkirjuri.

Helsingin Atra-looshi on edelleen ollut nukuksissa.

Helsingin Ruotsalainen looshi Vågen. Vuonna 1909 on Vågen-looshilla ollut 45 kokousta, niistä 9 sulettua ja 36 avonaista. Näissä kokouksissa on ilmennyt sangen vilkas harrastus esilläolleisiin kysymyksiin.

Avonaisissa kokouksissa torstai-iltoina on tavallisesti ensin luettu Bhagavad Gitasta ne värsyt, jotka ovat olleet viikon varrella ajateltavana, ja niiden johdosta keskusteltu. Sitten on luettu edeltäpäin määrättyjä kappaleita Annie Besantin kirjasta „Kristendomens inre lära“ tai H. P. Blavatskyn „Nyckeln till teosofi“, sekä keskusteltu näistä tai sisäänjätetyistä kysymyksistä. Sitäpaitsi on silloin tällöin pidetty lyhyitä esitelmiä sekä suletuissa että avonaisissa kokouksissa ynnä H. P. B:n kuolinpäivänä 8 p:nä toukok.

Lisäksi on looshi asettanut komitean toimittamaan käännetyksi Annie Besantin kirjan *An Introduction to Yoga* (Johdatus Joogaan). T:ri E. Selander on Vågen-looshin toimesta pitänyt 10 julkista kansantajuista luentoa.

Yksityiset looshinjäsenet ovat myös monella tavoin osottaneet harrastustaan teosofian levittämiseksi. Niinpä mainittakoon, että yksi jäsen (t:ri Nino Runeberg) on kirjottanut ja toinen jäsen (prof. V. Heikel) kustantanut kirjasen nimeltä „Hur skall man bli teosof?“ (Kuinka on teosofiksi tultava?), joka sitten on lahjana jätetty Helsingin teosofiselle kirjastolle joko vähästä hinnasta myytäväksi tai varattomille ilmaiseksi jaettavaksi. Sitäpaitsi on muuan jäsen muutamina iltoina viikossa kotonaan antanut alkeellista opetusta teosofiasta vasta-alkajille, ja muuan toinen jäsen on syyskaudella joka sunnuntai-aamu johtanut erään ryhmän meditationsia. Lisäksi on pienempiä luku- ja keskustelupiirejä säännöllisesti kokoontunut ja toteuttanut ohjelmaansa.

Looshin jäsenten luku nousee nykyään 42:een. Hallinnon jäseniksi valittiin v. 1910 varten uudelleen kamreeri Herman Hellner (puh. joht.), t:ri Nino Runeberg (varapuh. joht.), neiti Signe af Hällström (kirjuri), neiti Alma Sohlström (rahastonhoit.) ja varikonpäällikkö A. Backman (viidentenä).

Helsinki, helmik. 28 p:nä 1910. Vågenin puolesta Herman Hellner.

Helsingin ruotsalainen looshi Mouna. Looshin toiminta alkoi 25 p:nä maalisk. 1909, looshikirja on allekirjotettu 21 p:nä maa-

lisk. 1909. Looshi on kokoontunut kerran viikossa, paitsi kesäkuukausina, ja jäsenet ovat säännöllisesti olleet läsnä. Kokouksissa on luettu kirjoja: „Bref som hjälpt mig“, „Ljus på vägen“, sekä yhteenvedosta t:ri Steinerin kirjasta „Die Kinder des Luzifer“. Ylimääräisiä keskusteluaineita on ollut: „Minä“, „tahto“, y. m. Esitelmä: selontekoja Budapestin kongressista vuonna 1909. Jäseniä on ollut 8. Puheenjohtajana on toiminut t:ri E. Selander, sihteerinä neiti Aili Eriksson.

Helsinki, tammik. 1910, Edvard Selander.

Viipurin teosofinen yhdistys „Sampo“. Kulunut vuosi on kolmas yhdistyksemme järjestelmällisen työn toimintavuosista. Hiljalleen on toimintamme kulkenut omaa säännöllistä uraansa, ilman huomattavia muutoksia jäsenluvussa enemmän kuin työtavassakaan. Pieni, mutta tarmokas kantajoukko yhä kulkee etunenässä ikäänkuin tukipylyväänä ja runkona, jonka ympärille aina aika ajoin liittyy entisiä poissaolleita ja uusia jäseniä. Kokouksissa kävijäin luku on edelleenkin ollut pieni, korkeintaan noin 16—28, mutta iloksemme on se näyttänyt olevan kasvamaan päin. — Kykenevien työvoimiä puute on ollut jonkunverran haittana yleiselle edistykselle. Tavallisten viikkokokousten henkinen puoli on supistunut välistä jo yksinomaan tavanomaisella kokoontumisellakin on tärkeä merkitys kehityksemme kulussa.

Kokouksia, joita syksystä asti on pidetty keskiviikko-iltoina, on kaikkiaan ollut 34. Näistä on 27 ollut tavallisia jäsenten kokouksia ja 7 n. k. perhejuhlia, joihin jäsenet ovat kutsuneet tuttaviaan y. m. asiaaharrastavia henkilöitä. Ompa kahteen näistä ollut yleisölläkin pääsy 25 p. maksusta. Perhejuhlien valmistus on jätetty sitä varten valitulle emännälle, joitten toimenä on järjestää ja huolehtia siitä mielensä mukaan. Näyttää että nämä juhlut ovat saaneet yleisen suosion osakseen ja että niistä on tullut toivottavia, mieltäylentäviä hetkiä. Mutta siihenpä voimme sanoa yhdistyksemme ulospäisen toiminnan rajoittuneenkin. — Monasti kohtaamme nykyaikana henkilön, joka omaa teosofisia mielipiteitä sekä tahtoi joskus edes olla samoin ajattelevien parissa, vaikka hän syystä tai toisesta on estetty looshiin kuulumasta. Juuri tätä seikkaa silmällä pitäen sekä antaaksemme hiukankaan tilaisuutta teosofisen maailmankatsomuksen leviämiseksi olemme näitä juhlia järjestäneet. Paikkakunnallamme ei nim. ole yhtään kehittyntä ulospäin toimivaa jäsentä, joten ei yleisiä luento- tai esitelmätilaisuuksiakaan ole ollut tarjolla muulloin kun viime tammikuussa, jolloin kirjailija Palomaa oli täällä vierailemassa pitäen kansakoulun juhlasalissa esitelmän „Mitä on Jumala?“

Looshikokouksissa on silloin tällöin saatu kuulla jäsenten omin-takeisia esityksiä, mutta useimmissa tapauksissa on kuitenkin ollut turvattava käännöksiin. Mutta jokainenhan kuuntelee mielellään esim. Annie Besant'in runsassisältöisiä ja lämminhenkisiä esitelmiä, jotka monasti jäisivät suurelta osalta ihan tuntemattomiksi puuttuvan kielitaidon vuoksi. Käännöstyötä ovat kuluneena vuonna toimittaneet Lydia Suhonen, Heta Hyytiäinen, Juho Leino ja Otto Mölsä.

Jäsenten kirjallisten kykyjen kehittämiseksi perustettiin viime tammikuussa „Sampo“-looshin äänenkannattaja „Takoja“, jonka toimittajiksi valittiin Valfr. Suhonen, Heta Hyytiäinen ja Juho Naukarinen. Arkuusko liepee ollut syynä vai mikä, mutta vähänpuoleisesti on kirjoituksia jätetty, niin että lehti on tähän asti ilmestynyt ainoastaan 5 kertaa, vaan muistakaamme, että alku aina hankala.

Voitettu näyttää nykyään olevan lauluseuramme ankara karma, jota vastaan olemme kolmatta vuotta taistelleet. Sekaköörimme kajahuttelee yleviä säveleitään sellaisella voimalla ja taidolla että luulisi sitä vanhemmaksikin, mutta ihmekös tuo, onhan siellä laulajatar sekä ihan ammattimusiikkimiehiä mukana. Soololaulua olemme saaneet kuulla useasti eikä ole pianonsoittoa ainakaan perhejuhlista puuttunut vaikkakin arki-illat näyttivät olevan musiikki-elämällemme epäsuotuisia.

Looshin ompeluseura, jonka tarkoituksena on köyhien sairaitten avustaminen, ja joka alussa sai tyytyä pariin kolmeen henkilöön, on huomattavasti laajentunut. Nykyään kuuluu siihen toistakymmentä innokasta ompelijaa. Töitä on valmiina ja rahaakin jonkunverran.

Vielä ansaitsee mainitsemista eräs uusi yritys nim. lasten osasto, pieni lootusryhmä, johon nyt kuuluu vasta 8 lasta, mutta hepä ovatkin sitä innostuneempia. On suloista ajatella että jo lapsena saa tutustua teosofian ihaniin oppeihin; silloinhan paljon paremmin voi säilyttää henkisen kokonaisuutensa ja suoritua monista katkerista taisteluista, joita elämä useinkin tuo mukanaan. Suokoot karman Herrat siunausta lasten pyrinnoille ja antakoot kehittyneemmille kykyä johtaa ja kasvattaa niitä kalliita taimia, jotka kerran kukkaansa puhkeavat, jakaakseen vuorostaan toisille, mitä itse ovat omistaneet.

Tässä pääpiirteissään toimintamme kuluneena vuonna. Mitään jättäjäskelä ei ole otettu ainakaan yleisesti koko seuraa silmällä pitäen. Mutta varma on, että yksilöinä olemme jokainen saavuttaneet uusia kokemuksia ja toivottavasti opetuksiakin. Lisäksi kun vielä tiedämme kehityksen kulkevan eteenpäin ja että kaikki itse

asiassa on hyvää, voimme iloisin ja toivorikkain mielin alottaa uuden toimintavuotemme,

Viipurissa, 29 p. joulukuuta 1909. Hilma Turunen, puheenjohtaja.

lisalmen looshi Valoa Kohti. Kohta on kaksi vuotta kulunut „Valoa Kohti“ yhdistyksen perustamisesta. Yhä hiljaisempaa on sen elämä ollut ja jos fyysilliseltä näkökannalta sitä arvostelimme, olisi kulunut vuosi osottanut suurta taantumista. Pian laimeni se innostus, joka oli ulkonaisena aiheuttajana yhdistyksen perustamiseen, ja jäsen toisensa jälkeen jätti yhdistyksen oman onnensa nojaan. Ja kun vuoden kuluessa pari uskollisinta toveriamme muutti paikkakunnalta, valtasi raskas mieli jälleljääneet. Toisinaan nousi väkistenkin mielessä kysymys: „Eikö ollut liian aikaista seuramme perustaminen? Emmekö kukin omalla tahollamme yhtähyvin olisi voineet työskennellä asian hyväksi?“ Vaan sattuman työtä ei se liene ollut. Ne Mestarit, jotka Teosofista Seuraa johtavat, kyllä tiennevät, milloin siemen kullakin paikkakunnalla on kylvettävä. Mehän vaan olemme pieniä toimeenpanevia voimakseksia. Emmekä työskentele yksin, saammehan apua ylhäältäpäin, vaan itsestämme riippunee avun suuruus. Kuta enemmän annamme työhön itsestämme, sitä suurempi on apu. Ovathan Mestaritkin luonnonlakien alaisia. He eivät voi antaa siinä, missä heidän apuansa ei voida ottaa vastaan. Eikä työmme tulokset niinmuodoin siitä riipukaan, kuinka monta meitä on työtä tekemässä, vaan siitä, kuinka paljon itsestämme aatteellemme uhraamme.

Pieni ja ylen heikko on vastaiseksi kantajoukkomme täällä, vaan kiitollisina iloitsimme siitä, että Mestarit ovat tätä vaillinaista välikappaletta käyttäneet kanavanaan ja antaneet Totuuden valon tunkeutua kaukaisiin sydänmaan kyliin. „Kiertävän kirjastomme“ lentolehdet ovat löytäneet tien moneen metsämökkiin ja lienevät ne jotakin vaikuttaneet, koska saarnatuoleista innokkaasti saarnataan leviävää buddhalaisuutta vastaan.

Kokouksia on pidetty jotenkin säännöllisesti kerran viikossa koko vuoden umpeen. Jäsenten keskuudessa on luettu Annie Besantin „Kristinopin salainen puoli“, „Ihminen ja hänen ruumiinsa“, „Den uråldriga visdomen“ ja osia H. P. Blavatskyn teoksesta „Den hemliga läran“. Luettuun olemme keskustelun kautta koettaneet syventyä niin paljon kuin olemme voineet. Kun vieraita on ollut läsnä, olemme lukeneet teosofisia oppeja valaisevia esitelmii ja kirjoituksia. Sanomalehtemme, Merkurius, on ilmestynyt joka toinen kuukausi sisältäen pääasiallisesti alkuperäisiä kirjoituksia — hapuilevia kokeita — ja käännöksiä. Oloihimme nähden

on se ollut varsin laaja, josta suureksi osaksi saamme kiittää muualle muuttaneita tovereitamme. — Kirjastoomme olemme hankineet kaikki uudet suomenkieliset kirjat.

Jäseninä vuoden 1909 aikana olivat: Kyllikki Ignatius puheenjohtajana, Miina Lempinen sihteerinä, Jenny Styf, Helmi Laaksonen, Eini Kääriäinen, Anni Mustonen, Oskari Räisänen, Santeri Rissanen, Juho Petäjaniemi.

lissalmella, tammik. 27 p:nä 1910. Kyllikki Ignatius.

Turun ruotsalainen looshi Aurora. Looshilla on tänä toisena toimintavuotenaan kokoonontunut säännöllisesti joka keskiviikko-ilta niinkuin ennenkin käsityöläisyhdistyksen huoneustoon Brahekadun 4:ssä. Keväällä on pidetty 18 ja syksyllä 15 kokousta ja niissä on keskimäärin ollut 9 jäsentä läsnä.

F. Hartmanin kirja „Magi, hvit och svart“, jota oli aloitettu lukemaan edellisenä syksynä, saatiin loppuun kevätkauden kokouksissa. Sitäpaitsi on näinä iltoina luettu paitsi Annie Besantin kirjaa „Det högre livvets lagar“, muita saman kirjailijan pienempiä kirjoituksia sekä artikkeleita Teosofisk Tidskriftistä y. m.

Pääsiäisenä pidettiin pieni iltama ja „Valkoisen lootuskukan“ päivää viettivät looshit yhdessä. H. P. B:stä puhui neiti B. Nyberg ja herra J. Troberg. Syksyn työ aloitettiin 8 p:nä syysk. ja tällä kaudella tutkittiin A. Besantin „Fyra världsreligioner“. Silloin meneteltiin niin, että jäsenillä oli kotona mietittävänä lehti kutakin päivää kohti. Kokouksissa on läpikäyty teksti sitten luettu ääneen ja otettu keskusteltavaksi. Myöskin Bhagavad Gitan 2:n luku on lauseelta läpikäyty kotona ja sitten yhdessä. Sitä on todella päästy selville monesta vaikeastitajuttavasta kohdasta.

Vuosikokouksessa 19 p:nä jouluk. valittiin hallinto seuraavaa vuotta varten. Puh. joht. herra Krook luopui sairaloisuuden tähden toimestaan ja hänen sijalleen valittiin rouva Anna Gustavson. Sihteeriksi valittiin nti S. Telenius, rahastonhoitajaksi nti E. Vilenius. Samana päivänä pidettiin tunnelmarikas loppujuhla yhdessä suomalaisen looshin kanssa.

Ainoastaan 3 uutta jäsentä on vuoden kuluessa meihin liittynyt, niin että ulkonaiset tulokset työstämme ovat pienet. Mutta suuri lohdutus on siinä ajatuksessa, että me kaipauksellamme valoon, totuuteen ja tietoon ehkä voimme olla kanavina Mestareille. Me siis panemme toivomme tulevaisuuteen. Olkoon teosofia uutena vuonna monille johtotähtenä pimeydestä ja epätoivosta pääsemiseksi.

Turku, 30 p:nä tammik. 1910. Suoma Telenius, sihteeri.

Turun Teosofinen paikallisyhdistys Aura. Vuoden lopussa kuului looshiin 19 jäsentä. Yksi jäsen on vuoden kuluessa liittynyt seuraan ja yksi on eronnut.

Yhdistyksen toiminta on, kuten edellisenä vuotena, pääasiallisesti kohdistunut viikkokokouksien pitämiseen, joita on pidetty edelleen Brahekadun 4:ssä, kevätlukukaudella maanantai- ja syyslukukaudella torstai-iltasin. Kesä-, Heinä- ja Elokuussa kokoonnuttiin keskustelemaan muutamia kertoja Vartiavuoren puistoon. Viikkokokouksissa on luettu Teosofian avainta, Ihminen ja hänen ruumiinsa, Karma ja Jälleensyntyminen ja keskusteltu luetun johdosta. Yleisiä esitelmää ovat pitäneet, kevätpuolella hra Montoheimo, joka kahdesti puhui Spiritismistä ja Teosofiasta, sekä hra Valvanne joka Helluntaipyyhinä piti kaksi esitelmää „Tilasta kuoleman jälkeen“ ja „Jälleensyntyminen“. Yhteisiä juhlallisuuksia ruotsalaisen looshin kanssa on pidetty Pääsiäispäivänä, „Valkoisen lootuskukan päivänä“ 8 p. Toukok. ja 19 p. Joulukuuta, joissa nti Ljungqvist edelleen on kohottanut juhlatunnelmata tunteikkaalla laulullaan ja muutamat jäsenet ovat voimiensa mukaan avustaneet pienillä esitelmillä ja pianosoitolla,

Paikallisyhdistysten lainakirjasto on toiminut ensimmäisen vuoden ja on saanut vastaanottaa tervetulleita lahjotuksia sekä tälläisiltä jäseniltä kun myös muutamilta helsinkiläisiltä aatetovereilta. Vuoden lopussa siinä oli 53 nidosta, joista 30 suomenkielistä ja 23 ruotsinkielistä. Lainoja on annettu 31 suomenkielistä ja 24 ruotsinkielistä. Toistaiseksi ovat sitä käyttäneet pääasiallisesti yhdistyksiemme jäsenet, mutta tulevaisuudessa on tarkoitus suuremmassa määrässä saada yhdistyksiemme ulkopuolella olevia käyttämään sitä.

Yhdistyksen puheenjohtajana on toiminut hra John Troberg, varapuh. joht. A. Vesenterä, sihteerinä nti H. Sola ja rahastonhoitajana hra E. Virta. Yhdistyksen tulot ovat olleet Smk 246: 25, menot Smk 212: 40, joten säästö v. 1910 on Smk 33: 85.

Niin on tämäkin vuosi kulunut hiljaisessa työssä keskuudessamme ja uskon, että ainakin jonkun verran olemme onnistuneet tunkea teosofisten oppien ytimeen ja muodostaa jotakuinkin oikean ja yhdenmukaisen yleiskäsityksen niistä. Mainittavaan ulkonaiseen toimintaan emme ole katsooneet voimamme riittävän, mutta tulevan vuoden varalle meillä on aikomus ruotsalaisen looshin kanssa joka sunnuntai toimeenpanna julkisia luentoja, vuoroin suomeksi ja ruotsiksi.

Olemme sydämissämme syvästi kiitollisia siitä että Karma on suvainnut meille kyvyn omata Teosofian oppeja ja niiden perusteella luoda itsellemme elämänkatsomuksen joka antaa meille tyy-

dyttävän vastauksen elämän tärkeimpiin kysymyksiin. Ja vielä, että meille on suotu, vaikka voimamme ovat pienet, ottaa osaa siihen suureen työhön, mikä teosofiselle liikkeelle on asetettu; uuden ajan valmistamiseen.

Toivomme jokaiselle uupumatonta voimaa ja kestävyyttä itsekasvatuksessaan ja pyrkimyksessään korkeampaan elämään.

Turku, Tammikuun 27 p. 1910. John Troberg, puh. joht.

Joensuun teosofinen seura „Valon Taimi“. Seuran jäsenluku vuoden 1908 lopulla oli 9. Vuoden 1909 kuluessa liittyi seuraan entisten lisäksi 3 henkilöä ja erosi yksi jäsen, niin että vuoden lopussa oli jäseniä seurassa kaikkiaan 11.

Seuramme piti säännöllisesti kokouksia joka maanantai-ilta paitsi kesä-, heinä- ja elokuussa vuorotellen jäsentensä yksityisissä asunnoissa. Näissä looshikokouksissa luettiin useampia teoksia, niinkuin „Hiljaisuuden Ääni“, „Astraalitaso“, „Valon tiellä“ y. m. ja luetun johdosta keskusteltiin. Välistä luettiin myöskin kiertäviä esitelmää taikka omien jäsenten tekemiä käännöksiä vieraista kielistä. Useassa kokouksessa tutkimme Moseksen kirjoja salatieteen valossa käyttämällä tällöin hyväksemme ruotsinkielistä „Hemliga läran“.

Kun looshimme jäsenten keskuudessa on vallinnut harras into syventyä teosofian yleviin aatteisiin ja sen ongelmoihin, niin on sen takia seuran toiminta etupäässä kohdistettu selvittämään näitä kohtia jäsenille ja muutenkin tyydyttämään heidän tiedonhaluaan.

Tämän ohella on koetettu suurta yleisöäkin tutustuttaa teosofian aatteisiin. Uudenvuoden päivänä piti faktori J. A. Tukiainen kaupungin kansakoulun juhlasalissa esitelmän teosofiasta, jota oli kerääntynyt runsaasti väkeä kuuntelemaan. Personallisen seurustelun kautta kuitenkin ovat teosofit parhaiten vaikuttaneet ulospäin tutustuttamalla ensi sijassa omaisiaan ja tuttaviaan teosofisiin kysymyksiin. Ja myötätuntoa onkin teosofia melkein aina saanut näiden puolelta osakseen. Paikkakunnallamme onkin tämän johdosta suuressa yleisössä herännyt uteliaisuus. Ja seuramme voi näin olla pitävä itseään onnellisena, jos sen herättämä uteliaisuus saattaisi yleisön itsensä syventymään teosofisiin kysymyksiin, jolloin moni niistä, jotka ovat vapautuneet ennakkoluulojen kahleista ja tulleet käsittämään teosofian aatteita, on astuva teosofisen liikkeen riveihin.

Looshimme virkailijoiksi seuraavaa toimintavuotta varten valittiin entiset henkilöt, nim. faktori J. A. Tukiainen puheenjohtajaksi, lehtori Aleks Törrönen varapuheenjohtajaksi ynnä sihteeriiksi ja hra K. Markkanen rahastonhoitajaksi.

Joensuussa, tammik. 28 p:nä 1910. J. A. Tukiainen. Puheenjohtaja.

Oulunkylän Kalervo. Vuosi on taas vierähtänyt umpeen teosofisella työvainiolla eli ehkä paremmin vuosi teosofisesta oppi-kaudesta, sillä mitä on työmme vielä muuta kuin oppimista, yhteistä opiskelemista! Tämä vuosi on tuntunut olevan ikäänkuin valmistusta johonkin uuteen, suurempaan vaiheeseen teosofisessa liikkeessä. Kalervon työ on myöskin tänä vuonna suuntautunut enemmän sisäänpäin. Yhä enemmän on koetettu välttää väittelyjä ja syventyä siihen sisäiseen tietoon, joka lopettaa kaikki erimielisyydet. Looshin kokouksissa on tuntunut vallitsevan sopuisa henki ja laaja yksimielisyys, ja jos jolloinkin on alkanut kyteä epäluulon sysi jäsenten välillä, on syy ollut personallisissa asioissa eikä aatteellisissa, ja kun on huomattu pahan juuri, on se tuotu päivän valoon ja kukin on koettanut tunnustaa erehdyksensä.

Vuosikokous pidettiin tammikuun 26 p:nä 1909, jolloin looshin puheenjohtaja E. Turunen poismuuton takia luopui toimestaan ja hänen tilalleen valittiin Felix Hiisivaara. Varapuheenjohtajaksi valittiin Lyyt Hyvärinen, sihteeriksi allekirjottanut V. H. Valvanne ja rahastonhoitajaksi rva Laakso. Looshin toiminta on sitten jatkunut jokaviikkoisella kokouksella. Mitään yleisiä esitelmää ja ulospäin suunnattua toimintaa ei ole voitu saada aikaan. Kesän aikana on pidetty kokous vain kuukauden ensimmäisenä tiistaina ja silloin keskusteltu ilman määrättyä ohjelmaa. Yhdessä Helsingin teosofisen ompeluseuran kanssa toimeenpani Oulunkylän looshi elokussa yhteisen sunnuntai-vieton Albergassa, kaup. K. Koskisen talossa. Täällä pitivät puheita Pekka Ervast, F. Hiisivaara ja V. H. Valvanne, runoja lausuttiin, kuultiin laulua j. n. e. Tämä juhla jätti jälkeensä pysyväisen muiston keskellä kesäistä levähdysaikaa. Toisena joulupäivänä koetettiin pitää yhteinen illanvietto, ylisihteeri kunniavieaana, mutta useat looshin jäsenet olivat estettyjä saapumasta. Herra Heiskanen tulkitösi tilapäisenä vieraana teosofien tuntemat kiitollisuuden tunteet.

Kokousten pito on muodostunut siten, että jos on ollut virallisia asioita, ne on pohdittu kuukauden ensimmäisessä kokouksessa. Kuukauden viimeinen kokous on taas koitettu pitää aivan sisäisenä, puoleksi sulettuina, ja siinä pohdittu syvällisempiä asioita, kuten „rakkautta“, „puhtautta“, „rauhaa“, „onnea“, „miten teosofin tulisi käyttäytyä“, j. n. e. Muissa kokouksissa on keskusteltu eri aineista, jotka viikon kuluessa ovat olleet mietiskeltävänä. Täten läpikäytiin syksyllä järjestään „Valoa kohti“-kirjassa olevat itämaiset askeleet „valmistuksen tiellä“, viveeka, vairaagya j. n. e. Tämän

miettimisen jälkeen otettiin taas helpompi työ eteen ja ruvettiin lukemaan Teosofian Avainta luku luvulta.

Kokouksia on yhteensä pidetty vuoden varrella puolen neljättäkymmentä, ja miltei joka kokouksessa on ollut pieni puhe tai esitelmä, ja toisinaan on luettu pieni käännös jostakin teosofisesta kirjasta tai aikakauslehdestä. Siten on aina myöskin kokouksissa ollut jonkinlaista ohjelmaa, paitsi satunnaisia keskusteluja. Syksyllä vedettiin looshin jäsenten kesken arpaa, ja jokaisen velvollisuus oli vuoronsa jälkeen avustaa ohjelmaa jollakin numerolla. Siten saatiin kuulla pitempiäkin puheita ja näitten johdosta syntyi usein keskustelua.

Looshin jäsenten joukossa on tapahtunut muutoksia. Useita on siirtynyt paikkakunnalta, toisia on taas tullut sisään vieraista loosheista. Nykyään on looshissa jäseniä seitsemän.

Kokoukset on pidetty keväällä enimmäkseen rva Laakson luona, syksyllä taas useiden jäsenten yhteisessä asuintalossa n. k. „Piippalassa“. Kokouksiin on silloin tällöin ottanut osaa ylisihteri ja muita vieraita on ollut läsnä.

Yleensä tuntuu yleisenä johtopäätöksenä, että looshin työstä on ollut henkistä hyötyä jäsenille. He ovat aatteellisesti — ja myöskin tunteellisesti — tulleet lähemmäksi toisiaan ja oppineet yhä selvemmin huomaamaan, että teosofinen maailmankatsomus todella johtaa suuriin henkisiin totuuksiin, jotka voivat kerrassaan kirkastaa ja muuttaa elämän ja koko ihmisen olemuksen. Ystävällisen tervehdyksen tahtoo Oulunkylän Kalervo täten lausua kaikille veljesloosheille ympäri Suomen niemen ja kehottaa: paljon olemme saaneet, antakaamme myös paljon! Kootkaamme viisauden ja voiman lähteistä katoomatonta tavaraa. Maailma etsii ja odottaa, aika rientää, suuret tapaukset lähestyvät, ihmisten ajatusmaailma muuttaa nopeasti muotoaan; kylväkäämme, niinkauankuin pelto on siemenelle valmis. Ja se pelto on ennen kaikkea meidän sisin sydämemme, ei epävakainen tunneluonto eikä ahdas, muodollinen ymmärrys.

Kalervon puolesta V. H. Valvanne, sihteeri.

Mikkelin looshi „Otava I“. Mikkelin kaupungissa, väkiluku nyk. noin 4,000, lienee jo noin 15 vuotta sitten löytynyt muutamia yläluokkaan kuuluvia henkilöitä, jotka mielenkiinnolla olivat lukeneet (ruotsinkielistä) teosofista kirjallisuutta. Minkäänlaista seuraava eivät nämät henkilöt kuitenkaan muodostaneet, tutkivathan vaan kukin itsekseen.

Kymmenkunta vuotta tämän jälkeen, kun ensimmäiset suomenkieliset teosofiset julkaisut ilmestyivät, singahti niistä jokunen aivan

kuin sattumalta tännekin. Ja niissä piili siemen kyllin voimakas täällä Suur-Savon kivikkomaissakin itääkseen, niin että meillä nyt on viimeistä paikkaa myöten täytetty looshi.

Sen perustamispuuhista aiheutuneista sielullisista ristiriitaisuuksista sallittakoon lausua sananen.

On kysymys: asettaako teosofiseen seuraan liittyminen ehtoja ulkonaisen elämän suhteen? Toisin sanoen: Voiko arki-ihminen seuralle *vahinkoa tuottamatta* siihen liittyä, kun hän, puutteellisuutensa tuntien, jäseneksi kirjottautumalla ikäänkuin tulee merkityksi lampaaksi, jonka yksityiselämää jokainen katsoo olevansa oikeutettu arvostelemaan? —

(Tämä ennakko-olettamus ei ollut aiheeton: Looshin jäseniä on arvosteltu, on tuomittu. Ihan saarnatuolista on, sopivalla tavalla tietysti, moitittu T. S. jäseniä farisealaisuudesta y. m.).

Tulos oli kuitenkin että kaikesta huolimatta päätimme perustaa looshin, jonka syntymäpäiväksi sattui huhtikuun 29:s v. 1909, kello 9 illalla.

Kun uskalsimme toivoa työllemme menestystä, valitsimme looshimme nimeksi „Otava I“ että vastaisuudessa tänne ehkä muodostettavat veljeslooshit voisivat kantaa samaa nimeä, ja sen nimisen tähtisikermän mukaan käyttää järjestyslukua seitsemään asti.

Jäseneksi liittyi perustamistilaisuudessa kahdeksan henkilöä, sekä jälkepäin, loppupuolella samaa vuotta 1909 kuusi, *yht. 14 henkeä*.

Edustettuna ovat looshissamme sekä ylä, keski ja alaluokka, ollen viimeksi mainittu niistä eduslukuunsa nähden voitolla.

„Otava II:kin“ perustamiskysymys on ihan kynnyksellä, vaikka Otava I:kkään ei vielä ole täyttä vuotta toiminut.

Looshin puheenjohtajaksi valittiin Toht. V. Angervo, rahastonhoitajaksi Rouva Anna Angervo, sihteeriksi ja kirjastonhoitajaksi Soitonjohtaja Lenni Linnala.

Kokouksia on pidetty joka toinen sunnuntai, kaikkiaan 21, — kesän aikana kun ei voitu ihan säännöllisesti kokoontua, ja on niissä tutkittu *H. P. B:n* „Teosofian awainta“, se on luettu noin puoliväliin, *Leo Tolstoin* „Kristuksen opin henki“, sekä *Rudolf Euckenin* „Suurten ajattelijain elämäkatsomukset“-nimisestä filosofista teoksesta Jeesus Natsarealaista koskeva kohta.

Kokouksiin on otettu innolla osaa ja on mieliala niissä ollut vapaa kaikesta teeskentelystä. Yleisiä esitelmää ei ole pidetty.

Toht. V. Angervon perustama kirjasto, nimellä „Teosofinen kirjasto Mikkelissä“, on toiminut maalisk. 14 p:stä 1909. Niteitä on kaikkiaan sidottuina 81 ja on niiden arvo rahassa Smk 366: 30.

Yhteiskunnalliseen asemaansa nähden kuuluu lainaajista 11 ylä- 17 keski- ja 29 alaluokkaan, yht. 57 henkilöä, jotka ovat lainan-

neet kaikkiaan 273 nidettä. Alin lainattu määrä yhtä henkilöä kohti 1 nide, korkein 16.

Kirjaston tulot: lainauksista	Smk.	13: 15
lahjoja lainaajilta	„	21: 63
sakkorahoja yliajasta	„	10: 60
	Yht.	45: 38

Mitään menoja ei looshilla ole ollut.

Kunnia kaikesta Sille jonka kunnia on!

Mikkelissä, 19 p. maalisk. 1910. L. Linnala, kirjuri.

Vaasan „Tähti“. Virallisia kokouksia kuluneena toimintavuotena on looshilla ollut 10. — Keskustelukokouksia on pidetty noin 20. Yleisiä esitelmää ei looshin toimesta ole mainittuna toimintavuotena pidetty yhtään.

Vuosikokous pidettiin huhtikuun 3 p:nä, jossa virkailijoiksi valittiin: Puheenj. Jaakko Halmesmäki, varapuheenj. Vihtori Laakso, kirjuriksi entinen kirjuri I. V. Hissa, Kirjastonhoitaj. entinen T. Viitamäki, ja rahastonh. entinen, Rouva Ester Mendelin.

Uusia jäseniä on kuluneen vuoden ajalla seuraan liittynyt 2. Jäsenluku on nyt 25 henkeä, joista 7 naista ja 18 miestä.

Kirjastossa löytyy noin 35—40 nidosta. Lainauksia on tehty vuoden ajalla noin 455.

Sisäinen harrastus näyttää olleen suuri jokaisella, vaikka ulkoinen toiminta ei olekaan ollut niin vilkas tänä vuonna. Lukuhalu on ollut sängen suuri. Kirjastoa on käytetty paljon seuran ulkopuolella, jossa siis hiljalleen itää meidän kylvämämme siemen ja kerran sopivana aikana puhkee ihanaan kukkaan heidänkin sydämissään, vaan sen kasvaminen riippuu meistä jäsenistä, kuinka meidän Tähti todella voi kirkkaasti loistaa ympäristössään. Siihen yksimielisesti toivomme Jumalan ja mestarien apua ja siunausta.

Vaasa, 4 p:nä huhtik. 1910. I. V. Hissa, kirjuri.

Kurikan looshi Etsijä. Syksyllä ja talvella pidettiin kokouksia melkein joka sunnuntai-ilta. Syksytalvella luettiin kirjaa „Kristinuskon salainen puoli“ jonka johdosta keskusteltiin, myöskin saatiin talven aikana eri henkilöiden kirjoittamia esitelmää, jotka olivat hyvinkin mieltäkiinnittäviä ja antoivat paljon keskustelun ja miettimisen aihetta. Viime syksynä taas luettiin ja tutkittiin vanhemmista Tietäjistä sieltä täältä tärkeimpiä kohtia. Kaksi kertaa saimme kuulla ylisihteeriämme P. Ervastia. Elokuussa hän

piti kaksi puhetta, toisen Seurahuoneella suurelle kuulijakunnalle ja toisen Rob. Virtasen luona vähemmälle kuulijakunnalle. Toisen kerran viime Joulun aikana hän piti puheen Joulun merkityksestä erittäin valaisevasti ja lämpimästi. Suven aikana ei ole juuri usein kokoontunut ja muutenkin on toiminta laimeampaa kun on vielä niin vähän jäseniä ja voimia, ainoastaan 6 maksavaa jäsentä, Rob. Virtanen pois luettuna, ja niistäkin osa pois paikkakunnalta.

Kurikassa, 7 p:nä huhtik. 1910. Herm. Granholm, kirjuri.

Nokian paikallisyhdistys Sarastus. Kokouksia on niinkuin edellisenäkin vuonna pidetty joka toinen sunnuntai paitsi kesäaikana, jolloin kokouksia oli harvemmin. Yksi perhekokous pidettiin sydänkesällä luonnonhelmassa.

Kokoukset ovat enimmäkseen supistuneet vapaiksi keskustelutilaisuuksiksi; muutamia esitelmiä, puheita ja kirjallisesti esitettyjä keskustelukysymyksiä teos. asioista on sitäpaitsi saatu kuulla yhdistyksen omilta jäseniltä.

Vuoden alussa hankittiin yhdistykselle oma kirjasto, jota sitte vuoden kuluessa varojen mukaan on kartutettu; kirjastossa on nykyään 16 nidettä, joiden rahallinen arvo on Smk 25: 60. Kirjastoa ovat etupäässä käyttäneet yhdistyksen omat jäsenet, mutta on kirjoja myös muille lainattu. Yhdistykselle on tullut aikakauslehti Spiritisti.

Suomen Teos. Seuran vuosikokouksessa Helsingissä maalisk. 25 p. oli yhdistyksen edustajana allekirjottanut.

Vuoden lopussa oli yhdistyksessä 8 vuosimaksunsa suorittanutta jäsentä. Kolme jäsentä on joko paikkakunnalta poismuuton takia taikka muista syistä ollut kokouksiin osaa ottamatta sekä jättänyt maksunsa suorittamatta, joten heitä voidaan pitää ainoastaan nimellisinä yhdistyksen jäseninä. Jäsenluku ei ole vuoden aikana lisääntynyt.

Yhdistyksen esimiehenä on ollut allekirjottanut, kirjuriina J. Louhivaara, rahaston ja kirjaston hoitajana A. Koskinen.

Pirkkalassa, tammik. 17 p. 1910. M. Stark.

Vipunen Kuopiossa. Teosofinen toiminta Kuopiossa alkoi alkuvuodesta 1908. Silloin nim. kokoontui eräänä tammikuun iltana viisi henkilöä pitämään teosofista luku-iltaa. Alettiin lukea „Buddhalaista katkismusta“. Tämä ensimmäinen yritys syytti heti lämmintä henkeä ja innostusta asiaan, ja niin päätettiin jatkaa yrittystä ja kokoontua kerta viikossa yhteisesti lukemaan. Sitä jatkettiin sitten kevääseen asti.

Kokouksissa luettiin ensin „Buddhalainen katkismus“ läpi, senjälkeen luettiin kappaleita „Teosofian avaimesta“ ja „Oppilaan tiestä“ y. m.

Näistä ensimmäisen kevään vaatimattomista kokouksista on kaikilla niihin osaaottaneilla kaunis muisto. Useat heistä ovat sittemmin lausuneet, että oli kuin aivan uusi maailma olisi heille avautunut. Eikä mikään häirinnyt yhteistä sopusointua.

Niinpä riittikin innostusta siihen määrään, ettei kokousten pitämistä keskeytetty kesäksikään. Sillä vaikka pari jäsentä lähtikin keväällä kaupungista pois, niin jällelle jääneet pitivät yhä kesän aikana useita kokouksia, ja pari uutta jäsentäkin liittyi heidän seuraansa. Näissä kokouksissa luettiin teosofisia pikkukirjotuksia ja keskusteltiin.

Syksyllä ja talvella jatkettiin tietysti kokouksia, kunnes vihdoin, kun jäseniä oli yhä lisääntynyt, helmik. 21 p:nä 1909 osanottajat katsoivat voivansa pyrkiä haaraosastoksi I. looshiksi T. S. Suomalaiseen Osatoon. Seitsemän läsnäolevista, joita oli kaikkiaan kymmenen, allekirjottivat pyynnön looshin perustamisesta, jolle päätettiin antaa nimeksi „Vipunen“.

Vipusen looshikirje on päivätty Adyarissa maaliskuun 16 p:nä 1909, ja se saapui meille huhtik. lopulla. Siten oli Kuopiossa teosofinen looshi, johon kaikki paikkakunnalle tulevat ja täällä ennestään olevat teosofit voivat liittyä, ja jossa he voivat löytää aatetovereitaan.

Kun kevät oli jo pitkälle kulunut, päätettiin johtokunnan ja muiden virkailijain valitseminen siirtää syksyyn. Kokouksia pidettiin sillävälän ahkerasti, ainakin joka viikko, jopa joskus useamminkin. Niissä luettiin Annie Besantin „Kristinopin salaista puolta“, kappaleita A. B:n „Aikojen Viisaudesta“, jonka ohessa eräs jäsenistä piti pari esitelmää. Keveämpänä lukemisena oli välillä Buschin reinkarnatsioonikertomukset „Femtonhundra år af min tillvaro“ ja „Fanatiker och martyr“ sekä R. Lees'in „Bortom töcken“ y. m. Vieraskieliset kirjat on eräs jäsenistä kokouksissa extempore suomentamalla lukenut.

Syysk. 19 p:n kokouksessa valittiin virkailijat, jolloin johtokuntaan tulivat: sihteeriksi nti Anni Kukkonen, taloudenhoitajaksi hra Arth. Eskelin ja varajäseneksi hra Uno Kahma. Tilintarkastajiksi valittiin hrat H. Keinänen ja M. Kytömaa.

Kokouksia on pidetty syksyn kuluessa harvemmin kuin ennen, nim. joka toinen sunnuntai. Joulun aikana niitä on kuitenkin pidetty kerta viikossa.

Niissä on luettu „Tuomas Kempiläistä“, muutamia „Mazdanan“ esitelmiä y. m.

Kuopio, 25 p. syysk. 1910. Anni Kukkonen, sihteeri.

Väinölä Kotkassa. Kokouksia on pidetty vain satunnaisesti yksityisissä asunnoissa. Vain yksi uusi jäsen on looshiin liittynyt. Looshi on tahtonut antaa ajatustyölle suurempaa painoa kuin käytännölliselle työlle, jotta vastaisuudessa hedelmät kypsyisivät sitä runsaampina. Looshin kokouksissa on joskus ollut vieraita, mutta ulospäin ei ole looshi toiminut. Looshin puolesta rohkenen toivoa, että työmme, vaikka vähäpätöistä, kuitenkin on kantava rakennusaineita siihen suureen rakennukseen, jota teosofia valmistaa.

Adolf R. Kankkunen, puheenjohtaja.

HELSINKI 1910. KIRJAPAINO-OSAKEYHTIÖ SANA
